

Shree Raghunath Sanskrit Research Institute Library,
Jammu

No. ५६७-घ

Title रसचन्द्रिका

Author विश्वेश्वरः

Extent ६२ Age १७८४

Subject अलंकारशास्त्रम् सम्पूर्णम्

नं० ५८८०-४
 रसचन्द्रिका
 पत्राणि द्वे (८)
 नं० ५४७-४
 ५८८०
 (अलक्षित शास्त्रम्)
 ५२३
 ५८८०
 ५४७

काव्य रसश्रृङ्खला ६३

॥ र. चं. ॥

॥ १ ॥

ॐ श्रीगणपतये नमः ॥ तीर्थङ्गात्रप्रवणानजनोपांतदृश्यत्वलोभा
दन्योन्यार्द्धव्यवद्यदितं स्वांगमाधायियांभ्यां ॥ तौ सद्रूपावपि जनकतौ
जन्यमात्रिभजतौ ॥ देवावाद्यौ जगति जयतः प्रेमसीमायमानौ ॥ १ ॥ ज
यतियथाजातानां वाजातसृजातपारिजातश्रीः ॥ श्रीलक्ष्मीधरविबुधाव
तंसचरणजरेणुकराः ॥ २ ॥ सागरसारविचारैकपरायणहृदासतां ॥ च
मत्कारप्रकाराय क्रियते रसचंद्रिका ॥ ३ ॥ इहरवलुनायकसमवेतायां ॥ शिवः ॥
रतौ नायिकाविषयः ॥ नायिकासमवेतायां च नायक इति विषयस्परता

॥ १ ॥

वसाधारणं कारणात्त्वमितितौ निरूप्येते ॥ तत्र नियामकाभावाद्दुःखभेदे
नपौर्वापर्या नियमदर्शने पिङ्गायारव नियामकत्वादिह बहुवक्तव्यत्वा
त्पृथमनायिका निरूप्येते ॥ **सा त्रिविधा** स्वीया परकीया सामान्या चेति ॥
तत्र पतिमात्रविययकानुरागवति स्वीया ॥ पतिश्च विवाहजन्य संस्कारविशे
षवान् ॥ उभयानुरक्तायामतिव्याप्तिवारणायमात्रेति **सा यथा** संचारो
रतिमं दिरावधिसरती कर्णावधि व्याहृतं ॥ चेतःकांतसमीहितावधि महामानो
पिमौ नावधिः ॥ हास्यं चाधरपल्लवावधिदृशो कोणावधिप्रेक्षितं ॥ सर्वे सा
वधिनावधिः कुलभुवां प्रेम्णा परं विद्यते **अस्या श्लेषाः** शीलसंरक्षां

र. चं.

२

कुलटादिसंसर्गपरिहारः ॥ सच ॥ सकृदपि कुलटाभिर्योगिनीभिक्षुकीभि
र्न कण्टकद्विताभिसंस्तेजनेलिकाभि इतिकामशास्त्रेन गरुडकाधूर्ताभिसा
रिणीप्रवृजितापेक्षारिकामाया मूलकुहककारिकादुःशीलादिभिस्सहैक
त्रतिष्ठेत्संसर्गेण हि चारित्र्यदुष्यतीति संखस्मृत्यादौ चोक्तः भर्तृसेवा तदो
नुकूल्यं अहितात्तन्निवर्तनं च पतिप्रियहितेयुक्तास्वाचाराविजितेन्द्रिया
कूर्यात्सुरयोपादवन्दनं भर्तृतत्परा इतियोगीश्वरकृतेः हितमायतिस्सर्वं
इति विज्ञानेश्वरः तत्र निषिद्धोक्तः प्रतियेद्वयः पराणामाद्यैरितिकामशा
स्त्रं सैयं त्रिविधा सुधामध्याप्रगल्भा च तत्र लजापेक्षायक्य इति का

शिवः

२

मुग्धा ॥ अपकर्षश्च विधाः स्वरूपेणातत्पुतिवध्यव्यापारकत्वेन च ॥ द्वितीयम
पिद्देशा ॥ व्यापारेयावत्तयत्किंचित्तयोर्विवक्षाभेदात् ॥ आद्याश्चातयोव
नाद्वितीयानवोढा ॥ तृतीयाविश्रद्धनवोढा ॥ नवोढादिभेदद्वयं ज्ञातयौवना
यावोध्यं तथाच भरतः पीनोरुगंडजघनस्तनाधरं कर्कशं रतिमनोज्ञं ॥ सुरतं
प्रतिसोत्साहं प्रथमं तद्यौवनं विद्यात् ॥ पीनपदं किंचिदुपचयाभिप्रायगात्रपूरणा
वयवं पीनौ चेपयो धरौ न तं मध्यं ॥ कामस्य सारभूतं यौवनमेतत् द्वितीयं त्वित्त
दुक्तेः तथाच प्रथमयौवनस्य पूर्वापरावस्थाद्वयमत्राज्ञातज्ञातताभ्यां विवक्षि
त्वाभेदद्वयाभिधानं ॥ ज्ञानं च स्वनिष्ठं परनिष्ठं वेत्त्यत्र नाग्रहः सामान्योदाह

॥ र. चं. ॥ रणं यथा ॥ उरस्थलमदंतुरं वचसिना श्रिता चातुरीविकारिनविलोकितं न च
॥ ३ ॥ मुवेस्मितस्याद्गमः ॥ तथा पिहरिणी दृशो वपुषिकोपिकां तिष्ठतां विट्वा वृतमहा ॥ प. २ ॥
मणिद्युतिरिवात्र संलक्ष्यते ॥ यौवनस्य लेशमात्रेणाप्यनुदयेरत्यालं वनत्वे
प्रमाणभावात् ॥ किंचित्तु दुर्मेयो मुग्धाया आवश्यकः ॥ नायिकाविभाजको
पाधिसंघेरत्यालं वनदशायामसंताधर्मस्य परिगणनानर्हत्वात् सतेन ॥
मुग्धाया सद्भीचीनववचनवरतनोः स्तनश्रीः ॥ कर्कंधूलमपिनबंधूकृतवती
नशीलं दृग्भंगी कलयतिकुरंगी नयनयोस्तथापि श्रीरस्या युवजननमस्याविज ॥ शिवः ॥
यते इत्यादिकमपि व्याख्यातं ॥ अज्ञातयोवनाय यामम ॥ व्युत्तिष्ठंते हृदयग ॥ ३ ॥

तयोवत्नकेलीकलापा ॥ नाप्यन्यस्मिन्नाजतिविषयेलेशतोप्यात्मवृत्तिः ॥
सतत्किंस्यादितिनववधूरंतरालोचयंति ॥ धत्तेदोलामिवतरलताशालिनीमे
वबुद्धिं ॥ **जातयौवनयथामम** ॥ जाताकुहुरुतरवाविहसन्मुखशीर्लधातपःश्रव
णसंयुतदृष्टिपाता ॥ अद्रोदयेसतिपयोधरयोः प्रियस्तेपुराणप्रकाशयतुतत्प
रिशीलमेत ॥ इयमेवरतिकार्याभिभवसमर्थलज्जायोगान्नबोढा ॥ **लज्जायाः**
किंचिदपुकर्यविश्रब्धनबोढा ॥ **लज्जामदनयोः साम्येतुमध्यावक्षते केचित्तु ॥**
विश्रब्धनबोढायामध्यायामेवांतर्भावमिच्छंति ॥ **तथाचविद्यानाथः ॥ उदयद्यौव**
नामुग्धालज्जापिहितमन्मथा ॥ लज्जामन्मथमध्यस्था मध्यमोदितयोवना

॥ र. चं. ॥

॥ ४ ॥

स्मरमंदीरुतबीडाप्रोहासंपूर्णयोवनाइति ॥ आद्यायथाममः ॥ नीताप्राणासमे
नहृग्विषयतांसद्यःपरावर्तते ॥ तस्मिन्संनिहितेबुभूषतिभवत्यस्माद्विदरेपु
नः ॥ संयोगेविहितेपितेनतनुतेतस्माद्विभागंस्वेयं ॥ प्रायस्तत्पुतिकूलमेवच
रितंप्रीणातिवामभ्रुवः ॥ द्वितीयायथाममः ॥ हस्तस्त्वस्तिकगोपितस्तनतटा
संवद्भविंवाधरा ॥ वसोदिशमिलन्मुरवीदृढतरंलग्नोरुयुग्मामिथः ॥ स्वप्नो
द्राविततद्विरोधिदयितव्यापारोदोहसग ॥ तद्यत्नेनधिनातिनूतनवधू
प्रस्थापरीतिर्मनः ॥ समप्रधानलजामदनामध्या ॥ इयमेवातिविश्रब्धनवी
डा ॥ यथा जंजंसीशिराज्ज्रा अयिअड्गे ॥ आसंमहअणिमिसच्छे ॥ पछा

॥ शिवः ॥

॥ ४ ॥

ह
समिञ्चतंतं इच्छामिञ्चतेरादीसंतं ॥ अत्रनायकेन हृष्टमिच्छ्यमाणस्यांगस्याच्छादने
नलज्जायास्तेन दृश्यतामिति हृष्टयामदनस्य च समं प्राधान्यं ॥ लज्जाभिभावकमदना
प्रगल्भा ॥ अस्याश्चेष्टारतिप्रीतिरानंदसंमोहश्च ॥ आद्योयथा ॥ अस्मास
आइदेतीतहसुरश्चैरिसविञ्चसितकवोला गोसेवित्रोराश्चमुहीअहसन्निपि
आरासहहिमो ॥ द्वितीयोयथा ॥ धन्यासियाकथयसिप्रियसंगमेपि वि
अजचादुकृताभिरतांतरेषु ॥ नीवीं प्रतिप्रणिहिते तुकरेपियेरासरव्यः श
पामिचदि किंचिदपि स्मरामि ॥ मध्याप्रगल्भयोर्मानावस्थायां त्रयोभेदाः ॥
धीराश्च धीराधीराधीराचेति ॥ तदुक्तं दर्पणे ॥ ते धीराश्चाप्यधीराश्च धीराधी

॥ र. चं. ॥
॥ ५ ॥
५

राचवद्विषे ॥ प्रियं सोत्प्रासवक्रोत्तयामध्याधीरादहेदुष्या ॥ धीराधीरातुरुदि
तैरधीरापरुषोक्तिभिः ॥ प्रगल्भायदिधीरास्या च नैकोपाकृतिस्तदा ॥ उदात्तो
स्फुरतेस्तत्रदशायत्यादरान्वहि ॥ धीराधीरातुसोल्लुंठभायितैस्विदयेदमुं ॥ तर्ज
येत्ताडयेदन्येति ॥ अन्या अधीराप्रगल्भेत्यर्थः ॥ मध्याधीरायथाममः ॥ प
लाशकुसुमानितेवपुष्पिविभ्रते दृश्यतां वहंती वदनानिलामलयजस्फुरत्सौ
रभा ॥ इयंदयितमाधवीमधुरतासमाधीयतेततोभवतिमीयतेकुसुमधन्वनः ॥
सौहृदं ॥ अधीरायथा ॥ तेरागामरामिमस्मूहिपुरिआजेगारेसुहृद ॥ तुष्ण ॥ शिवः ॥
अमरागामरंती पुराविमातुर्जल गिरसं ॥ धीराधीरायथा ॥ बाहो ह्यपुरिअ ॥ ५ ॥

गंडाहरादभरिणि अंबिलकवहसीरीर्यै ॥ अज्जुविकीसरुसिज्जइसवहावाथंग
रपेम्मे ॥ अगल्माधीरायथा ॥ एकत्रोसनसंस्थितिपरिहृताप्रत्युद्गमाद्वरतस्तां
वृत्ताहरणकृतेनस्मसाश्लेषोपिसंविद्धितः ॥ आस्नापौपिनमिश्रितः परिज
नेव्यापास्यंत्यातिकेकांतप्रत्युपचारतश्चतुरयाकोपकृतार्थीकृतः ॥ अत्रसा
माधिकरापाद्यनुपपादपेनद्वारकरौतौदास्य ॥ सत्वेयथा ॥ जारादजारावेउं
आरपुराअविद्विअमारापरिसेसे ॥ पयिरिकमिबीविणआवलंबरांससि
यकुरांती ॥ अत्रेकांतापिसत्वेपिविनयावलंबनात्तत् ॥ अधीरायथा ॥
कोपात्कोमलंलोत्तवाहुलतिकापाशेनवध्वादृढं नीत्वावासनिकेतनंदयि

तयासायंसखीनांपुरः ॥ भूयोमैवमितिसखलन्मृदुगिरासंचिंत्यदुश्चेष्टितं ॥
धन्योहन्यतस्वनिहतिपरः प्रेयान्सुदंत्याहसन् ॥ धीराधीरायथामम ॥ आ
लक्ष्मीविविपक्षपक्षलक्ष्मीवक्षोरुहादसौ ॥ प्राणेशस्यघनानुबंगिघुस्तरां
वक्त्रीबुध्याजुया ॥ उत्तंसोत्पलमुत्तरेत्वरणवृत्तिस्यदप्रसखल ॥ नेत्रस्यप्र
तियातनेवदयितं दृष्टुं विस्मृष्टरसात् ॥ धीरादिभेदास्वीयायामेव ॥ परकीया
दौमानसत्वेपिनायकस्यनायिकांतरसंभोगमभ्युपगम्यैवतत्रानुरक्तत्वा
दुक्तभेदप्रयोजकत्वाभावादितिप्रांचः ॥ नव्यास्तु ॥ स्वीयायामपिनायक
स्यान्यसंभोगान्भ्युपगमेनानुरागत्यतौमानाभावान्मानस्यसर्वकादाचि

॥ शिवः ॥

॥ ६ ॥

क्ततया निमित्तोपपत्तेश्च परकीयोदेरप्युक्तभेदांगीकारोयुक्तइत्याहुः ॥ एताश्च ज्ये
 ष्ठाकनिष्ठाचेतिद्विविधा ॥ परिणायकनिष्ठोत्कृष्टस्नेहविषयभूताज्येष्ठा ॥ तादृशा
 परुष्टस्नेहविषयभूताकनिष्ठा ॥ ज्येष्ठाभेदेषुधीरायथा ॥ पुंसिआकस्माहरणिं
 दनीलकिरणाहआससिमऊहा ॥ माणिगिगवअणाम्मिसकज्जलंसुसंकाइइइ
 रणा ॥ अधीरायथा ॥ हिअअम्मिवससिगाकरेसिअपिअंतहविरोहपडिगहिं
 संकिज्जसिजुअइसहावगलिअधीरेहिअस्नेहिं ॥ धीराअधीरायथा ॥ रावितह
 अणालवंतीहिअअंदूमेइमाणिगीअहिअ ॥ यहइरविजंभीअगरुअरोसमज्ज
 त्थवअरोहिं ॥ कनिष्ठाभेदेषुधीरायथा ॥ अणुणअणाहकुविआउअऊ

हसुकिं मुहापसारसि ॥ नुहमस्तसमुष्मात्रणमारोणाविणकुञ्ज ॥ अधीरायथा ॥ पि
अविरहोअपिअदंसणअगरुआइदोविदुरवाइ ॥ जिअनुमकारीजसितिअणमोआ
॥ र-चं ॥ हिआइर ॥ धीराधीरायथा ॥ सासुहअअहिअगुरारुअसोहिणीमणिगुराअ
॥ ७ ॥ हअं ॥ भरातीअयोगासरिसोसोकिंसेजोजरणोमख ॥ इतिस्वीया ॥ परपरिणीत
७
त्वसतिस्वनुरक्तापरकीया ॥ स्वपदंयन्निरूपितंपरकीयात्वंतत्परं ॥ परिणीतप
देनसामान्यायां ॥ परपदेनस्वीयायामतिव्याप्तिनिगमः ॥ नन्वेवंकन्यकायाम
व्याप्तिः ॥ परोढाकन्यकाभेदेनपरकीयाद्वैविध्यस्याभियुक्तैरंगीकारात् ॥ नचस्वा
परिणीतत्वंसत्यंतार्थः ॥ सामान्यायामतिव्याप्तेः ॥ सत्यं ॥ यथोक्ताकन्यकाचे ॥ शिवः ॥
त्येतदन्यतरत्वंपरकीयात्वमितितात्पर्यीत् ॥ वस्तुतस्त ॥ यद्विषयकानुरा ॥ ७ ॥

गवत्त्वज्ञानेनलोकानांतस्यांविगानंतदुनुरक्तत्वंलहृणांबोधं ॥ यथा ॥ अनाहूतै
वेत्यप्रगुणगुणलोभेनभत ॥ समीहेसोभायेतदिदमुपहासंप्रथयति ॥ विदग्धत्वा
मेवंतदपिकथयाम्पावरतथा ॥ यथातस्यादालीकपटकर्तालीपटुर्व ॥ सावगु
प्ताविदग्धाकुलदानुसयानादयस्तया ॥ परकीयासुसर्वासामंतर्भाबौनिरूपितः ॥
गुप्तात्रिविधा ॥ भूतवर्तमानभाविर्तगोपनमेदात् ॥ आद्यायथा ॥ हंसैः शैव
लमंजरीतिकवरीचंघूमिगार्थिता ॥ चक्रेचंद्रधियाचकारकुपिताचक्रीनरवै
राक्रमं ॥ भृंगैपंकजकोरकप्रतिभयावक्षोरुहोपिक्षतः ॥ सत्त्मातः करवैपुनर्नसरसी
तोयावगाहोद्यमं ॥ द्वितीयायथा ॥ दृष्टिंहेप्रतिवेशिनीक्षणा मिहाप्यस्मद्गृहेदा

॥ र. चं ॥

॥ ८ ॥

४

स्यसि ॥ प्रायेणास्य शिशोः पितानविसाकोपीरपः पास्यति ॥ एकाकिन्यपिया मि
तद्वरमितः स्वातस्तमालाकुलं ॥ नीरंध्राः स्ननमालिखंतु जरठहेनानल्लग्रं थयः ॥
तृतीयायथा ॥ गहवदुगओह्यसल्लरांरक्वसुएरांतिअदुअराणभरािअ ॥ सह
सागअसमनुरिअं पइरां कंठं मिलणइ ॥ अत्रसरणागतेयमितिजारस्यभत्रेसम
परां ॥ विदग्धादिधा ॥ वाग्विदग्धाक्रियाविदग्धाच ॥ आद्यायथा ॥ नाथोमे
विपरांगतो नगराय तोयोसपत्नीचमां ॥ त्पत्कामामिहपुय्यिगीतिगुरवः प्राप्ता
गृहाभ्यंतरं ॥ शय्यामात्रसहायिनीपरिजनः श्रांतोनमांसेवते ॥ स्वामिन्नागम
लोलनीयरजनींलक्ष्मीपतेरक्षमां ॥ द्वितीयायथा ॥ नाथेनिशंनिजनिवास ॥ शिवः ॥
समीपनीपमुच्छेत्तुमादिशतिसंसदिसेवकेभ्यः ॥ खिन्नावधूः सरिवसेदेवसेदेव ॥ ८ ॥

तोयमित्येव तं सपरिपूजयितुं प्रतस्थे ॥ अन्यैर्ज्ञातोयनायकानुरणालक्षिता ॥
यथा ॥ दिष्टीत्रयं रादिष्टो सरलसहावाइयं अणालविश्रो ॥ उअत्रारेयं राकश्रो
नं चिअकलिअं छड्लेहि ॥ परिणीतत्वे सत्येनैकानुरगिणीकुलरा ॥ पृथ्वीता
वधिकोरानगनगरगिरिग्रामरुद्धंतदङ्ग ॥ तत्राप्यङ्गं युवत्यः ॥ शिशुविगतवयोद्व
यितं यत्तदङ्गं ॥ त्याज्यास्तत्रापि पुत्रः ॥ श्वशुरगुरुजनाः श्रेयवंतः कियंतो ॥ मिथ्या
वाहो जनानां सुखरसुखरवः पुंश्चलीपुंश्चलीति ॥ संकेतविघटनदुःखवन्त्यनु
शयाना ॥ सात्रिविधा ॥ स्वविरहितसंकेतस्थानेनायकगमनज्ञानवती संकेत
स्थानस्य स्वरूपतो विघटनज्ञानवती ॥ भाविसंकेतस्थानाभावसंकायती चेति

॥ रु. चे. ॥

॥ ५ ॥

आद्यायथा ॥ ग्रामतरुणांतरुणानववंचुलमंजरीसनाथकरं ॥ पश्यंत्याभवति
मुहुर्नितंरंमलिनामुखद्वया ॥ द्वितीयायथा ॥ बाहितापडिवअरांरादेइरुसेइ
सकमेकस्सअजाकजेराविराणापलिप्पमारोणाइक्खे ॥ तृतीयायथा ॥ किंरुअ
सि उंराअमुहिधवत्ताअतेससालिसेचेसु ॥ हरिअलमंदिअसुहीराडिबश
रावाडिआजाआ ॥ प्रियप्राप्तिजन्यानंदवतीमुदिता ॥ सायथा ॥ अलससिर
मराणिधुत्ताराअणिमोपुत्तिधरासमिद्धिम उं ॥ इअभरिणसराराअंगीप्पफुल्ल
विलाअराजाआ ॥ कन्यकायथा ॥ आरोपिताशिलायामअमेवत्वंस्थिरेति ॥ शिवः ॥
मंत्रेण ॥ मग्नापिपरिणयापदिजारमुखंवीसहसितेव ॥ इतिपरकीया ॥ चित्ता
भावतासहास्याः संभोगोमाभूदित्येतादृशेष्टविषयत्वेसत्यनुरक्तासामान्या ॥

॥ ५ ॥

विषयत्वेच्छाविशेष्याभावप्रतियोगिप्रतियोगित्वं ॥ भवतिचोक्तेच्छावि
शेष्योऽस्यासंभोगाभावः ॥ तत्प्रतियोगिसंभोगः ॥ तत्प्रतियोगित्वचास्याः ॥
तादृशेकाकचिदेश्यायाः ॥ कचिन्नन्मात्रादेरितिनाव्याप्तिः ॥ सायथा ॥
केषुचरित्राकेइहरावचित्राकेअलुत्तगुरुविहवा ॥ राहराइवेसिसि ॐ ग
॥५ अ॥ राणरेहाविर्वहंति ॥ इतिसामान्या ॥ एताश्चुतिस्त्रोपिअन्यसंभोगदुखिता
वक्रोक्तिगवितामानवतीचेतित्रिविधा ॥ आद्यायथा ॥ निशेषच्युतचंदनंस्त
नतदंनिर्मिष्टरागोधरो ॥ नेत्रेदूरमनंजनेपुलकितातन्वीतवेयंतनुः ॥ मिथ्यावा
दिनिदूतिवांधवजनस्याजातेपीडागमे ॥ वापिस्मातुमितोगतासिनपुनः ॥

॥ र. चं. ॥

॥ १० ॥

॥ १० ॥

स्तस्याधमस्यातिकम ॥ गर्विताप्रेमगर्वितासौंदर्यगर्विताच ॥ आद्यायथा-
हृत्फलहारापसाहिआणामज्येसवतीणे ॥ अजादमजरागारात्ररेणकदि
हंवसोहेगो ॥ द्वितीयायथा ॥ गर्वमसंभाव्यमिमलोचनयुगलेनकिंवहसिभदे-
सेतिसदृशनिदिशिदिशिसरस्सुननुनीलनलिनानि ॥ मानस्तद्विधा ॥ प्रणया
दीर्घ्यातश्च ॥ तदुक्तंदर्पणे ॥ मानकोपसतुद्वेधाप्रणयेर्ष्यासमुदवः ॥ द्वयोः प्र-
णयमानस्यात्यमोदेस्तमहत्यपि ॥ प्रेमाः कुटिलगामित्वात्कोपोर्यः कारणविना
प्रियापराधातिरिक्तहेतुजन्यः प्रकोपः प्रणयमानः ॥ द्वयोरितिकदाचिन्नायि
कायाः कदाचिन्नायकेत्येत्यर्थः ॥ आद्यायथा ॥ पशुपदगोरोसारुणपडि
मासंकतगोरिमुहश्चंद्रं ॥ गहिअग्धपंकअंविअसंज्जासलिलंजलिरा

॥ शिव ॥

॥ १० ॥

मह ॥ द्वितीयोयथा ॥ अस्मिन्नेवलताग्रेहस्त्वमभवत्तन्मार्गदत्तेकृणाः ॥ सा
हसैस्थिरकौतुका विरमभूद्गोदावरीसैकते ॥ आयात्यापरिदुर्मनायितमिवस्तु
वीक्षवद्भस्तया ॥ कातर्याहरविंदकुड्मलनिभोमुग्धः प्रणामोज्ज्वलिः ॥ युगपद्य
था ॥ एकस्मिन्नायनेपाङ्गुरवतयाचीतोत्तरंताम्यतो ॥ रन्योमस्यहृदिस्थिते
प्यनुनयेसंरक्तगौरवं ॥ दंपत्योशनकैरपांगवलनान्निश्रीभवच्चक्षुषौ ॥ भग्नो
मानकलिः सहासरभसव्यासक्तकंदग्रहः ॥ इव्यामानोयथादपरी ॥ पापु
न्यप्रियासंगेदृष्टेथानुमितेश्रुते ॥ इव्यामानोभवेत्स्त्रीणां तत्रस्त्वनुमितिस्थि
धा ॥ तत्स्वप्रायितभोगांकगोत्रसर्वलनसंभवा ॥ अपरस्त्रीदर्शनादिज

॥ रु. चं. ॥
॥ ११ ॥

न्यो ल्यं यत्नसाध्यत्वाद्ब्रह्मः ॥ गोत्रस्खलनादिजन्यः ॥ कष्टसाध्यत्वात्तन्मध्य
मः ॥ परस्त्रीसंभोगजन्यो बहुप्रयाससाध्यत्वाद्गुरुः ॥ अयं चोत्तमः ॥ गोत्रस्ख
लनादिजन्यस्यापि कचिद्गुरुत्वात् ॥ परस्त्रीभोगजन्यस्यापि मुग्धादौ लघु
त्वात् ॥ लघुर्यथा ॥ यो क हविमहसहीहीं द्धिदं ॥ ल हि उरापेसि ॥ अ हि अ
अं ॥ सोमारागोचो रि अ कामु ॥ अं ब दिष्टेपि रागे ॥ मध्यो यथा ॥ अवलं वि अ
मारापरम्मुही अरं तस्स मा रा रि पि यस्स ॥ पुष्टिपुल उद्गमोत ह कहे इ स मु
हृष्टि अ हि अ अं ॥ गुरु र्यथा ॥ सो उर को डि विल गं वि उरं द इ अस्स पा अ प डि अस्स ॥ शिवः ॥
हि अ अं प उ त्थ मा रां उ म्मो अं ति वि अ क हे इ ॥ प्रत्यक्षं यथा ॥ विनयति क ह ॥ ११ ॥

शोद्धः परागं प्रगच्छति कौस्तुभमाननानिलेन ॥ तदिहितयुवतेरभीक्ष्णामक्ष्णोर्द्वि
यमपिरोयस्त्रोभिराउपुरे ॥ स्वोप्रायितं यथा ॥ एते लक्ष्मणाजानकीचिराहिरां मापी
दुयंत्यं बुद्धा ॥ मर्मोणीवविद्यद्वयं त्यलममीकृतः कदंबानिला ॥ इत्थव्याहृतं पूर्वज
न्मचरितोयोवीक्षितोराध्या ॥ सेव्यं शंकितयासवः सुखयतुस्वप्रायमानो हरिः ॥
भोगांकदर्शनं यथा ॥ तस्याः सांश्विलेपनस्तनतटप्रक्षेपमुद्रां कितं ॥ किंवक्षेत्र
णानतिव्यतिकरव्याजेन गोपाय्यते ॥ इत्युक्ते च तदित्युदीर्यमहसाततसंप्रमाणं मया ॥
साश्चिष्टारभसेन तत्कसवशात्तस्याश्च तदिसूतं ॥ गोत्रसवलनं यथा ॥ मयि व्य
क्तं गोत्रसवलनमपराधं कृतवति ॥ प्रसन्नैवास्य श्रीलवमपिनभेदं गतवती ॥ प
रंत्यस्यामन्युर्भयचकितदूतीविनिहिते ॥ रितः प्रत्यासन्नैरसरलदृगंतैरभिहि

तः ॥ श्रवणायथाममः ॥ अणायरभसादाभासत्वस्युग्राः परिशीलनात्पि शुनवच
 ॥ २० चं ॥ सामंतः संचितनेन तदागसो ॥ सितकररुचामाविर्भावात्सत्कुसुमायुध ॥ स्फुरि
 ॥ १२ ॥ तमगोत्कंठाः संपेदिरेमदिरेरुगाः ॥ मानेनिरुत्पुपायायथा ॥ सामभेदो धरातं
 चनत्पुपेक्षरसांतरं ॥ तद्वंगायपतिः कुर्यात्पुपायानिति क्रमात् ॥ तत्रप्रियव
 चः सामभेदः स्वयुपरंजनं ॥ दानं व्याजेन भूयादेपादयोः पतनंति ॥ सामादौ ॥ ने ॥ ५
 तुपरिहीरो स्यादुपेक्षावधीरणं ॥ रभसत्रासहर्षादे ॥ कोपभृशोरसांतरं ॥
 सामयथा ॥ देसु अणुपसि अरे ह्मि पुरो विमुलहाइरेसि अद्याइ ॥ रसामि
 अहिमि अलंछरागु जलागलइ छरागइ ॥ भेदो यथा ॥ माकुरापडिवकवसु ॥ शिवः ॥
 हं अणुरो हि पडे पसा अलो हिल्ले ॥ अइगरु अगहि अमारो रा पुति धा न्पादे ॥ १२ ॥

राशिबद्धिहिंसि ॥ दानंयथा ॥ नखलुवयममुख्यदानयोग्या ॥ पिवतिचपाति
चयासकौरहस्त्वा ॥ विरविटपममुदस्वतस्यभवतियतःसरशोश्चिराययोगः ॥ नति
येथा ॥ पात्रपडिअंअहवेकिंदागिराणोठवेशभत्तारं ॥ सअचिअअवसाराणदूरमि
गअस्सपेमस्स ॥ उपेहायथा ॥ स्वचरणपीडानुमितत्यनौलिरुजाविनीतमात्त
॥ जा ॥ या ॥ अपराप्तेसभगत्वास्वयमहमनुनेतुमायाता ॥ रसांतरंयथा ॥ विग्रहाच्चश
यनेपराड्गुरवीर्नानुनेतुमवलाःसितत्वे ॥ आचकाहृद्यनशब्दविक्रवाःतोस्व
येप्रविशतिर्भुजांतर ॥ असाध्यस्तमानोरसाननुगुणात्थानप्रकृतोपयोगी
तितात्रोपन्यस्तः ॥ यथा ॥ तहमारोमारोधराण्डरमेअदूरमरावद्धो ॥ जहसेअ
राहणीअपि ॥ अकग्गमविअपउत्थो ॥ इहसग्धातावदकैव ॥ मध्यापगल्भ

॥ रुचं ॥
॥ १३ ॥

योर्धीरादिभेदेन षट् ॥ ज्येष्ठाक निष्ठाभेदेन द्वादशो नित्रयोदशस्वीयादिभेदाः ॥ परो
ढाकन्यकाचेति परकीया द्वैविध्यं ॥ सामान्यारण्येति योऽनुभेदाः ॥ तासांच वक्ष
मारौगोरष्टभेदैरष्टाविंशत्यधिकशतं भेदाः ॥ प्रत्येकमुत्तमादिभेदत्रयेराशतत्रयं च
तुरशीतिश्च भेदाः भवन्ति ॥ तदुक्तं प्राचीनैः ॥ त्रयोदशविधास्वीया द्विविधा च पराङ्ग
ना ॥ सक्तावेत्तुपापुनश्चाष्टाववस्था भेदतो मताः ॥ पुनस्तास्त्रिविधाः सवा उत्तमा धर्म
मध्यमाः ॥ इत्थं शतत्रयं तासामसीति श्रुतं रुत्तरा ॥ जातिकालवयोवस्था भावाक
न्दर्पनायकैः ॥ इतरा अप्यसंख्यातानोक्ता विस्तरभीतितः ॥ दिव्यादिभेदास्तनसं
भवन्ति ॥ दिव्यत्वादेर्यावद्व्यभावित्वेन अवस्थात्वाभावात् ॥ अवस्थाभेदादे
वशास्त्रकारैः परिगणितत्वात् ॥ तद्यवहारी ल्लंघने च दिव्यत्वादिव्याप्यविद्या

॥ शिवः ॥
॥ १३ ॥

धरत्वादिनापिभेदापत्तावुन्मत्तकलहप्रसंगात्॥ ननुमुग्धायास्तथाविधज्ञानसामग्री
विरहात्तुधीरादिभेदानुपपत्तिः॥ अतएववस्त्रमाणाभेदाष्टकमध्येपिकेचिदेरात्रनुप
पन्नाःइतिचेत्॥ सत्ये॥ नबोढायातदुपपत्तेः॥ केचित्तु॥ परस्त्रियौकन्यकौठेसंकेता
त्पूर्वविरहोक्तंठिते॥ पश्चादिदूयकादिभिःसहाभिसंरंत्यावभिसारिकेकुतोपिसं
केतस्थानमप्राप्तेनायकेविप्रलब्धेइतित्रिविधेरवतयोरस्वाधीनप्रिययोरवस्था
तरानुपपत्तेः॥ इत्याहुः॥ तन्न॥ खंडितादिभेदेनामपिवस्त्रमागारीत्योपपत्तेः॥ स
ख्यादिद्वाराप्रियागमनादिनिश्चयेवाधकाभावादितिदिक्॥ अष्टभेदानाहभग
वान्भरतः॥ तत्रवासकसजाचविरहोक्तंठितापिवा॥ स्वाधीनमर्तकावापिकल
हंतरितापिवा॥ खंडिताविप्रलब्धावातद्याप्रोचितमर्तका॥ तथाभिसारिकाचे

॥ र. चं. ॥

॥ १४ ॥

वदत्यथैनायिकासूता ॥ वाशब्दः समुच्चयार्थः ॥ प्रियसमागमननिश्चयजन्यसंभो
गसामग्रीसंपादनपरावासकसजा ॥ तदुक्तं मुनिना ॥ उचितेवासकेयातुरतिसंभो
गलालसा ॥ मंडनं कुरुते विष्टासावैवासकसजिका ॥ अत्रोक्तनिश्चयजन्यनंदव
त्तलसरा ॥ मंडनादिकेतुचेष्टेतिरहस्य ॥ मुग्धावासकसजायथामम ॥ मुग्धाक्षारयि
तागमस्यदिवसे निर्णीयमानांतरा ॥ न्मन्दाक्षानिश्यात्पराधनविधौ साक्षादपर्या
प्तया ॥ पश्यत्येवसखीजनेसुमनसामाकाक्ष्याकेतवा ॥ त्वं जातगेमनादनायिव
सनालकारमुत्साराण ॥ मध्यायथामम ॥ संधत्ते श्रुतिसीमि गन्धफलिकोंडस्थ
लालं विनी ॥ पिंडालक्तककर्हमेनचराधारजयत्यजसा ॥ हेमान्याभरणा निकुंकुमर ॥ शि. व. ॥
साद्रोयांतनौ यच्छति ॥ प्राप्याहर्दयितागमाधिकरणात्वेनावबुद्धवधुः ॥ प्रगल्भायथा ॥ १४ ॥
श्रीरुद्रचन्द्रदेवानां ॥ स्नात्वावाशिणिचंदने सुरभिते धूपाकुले मालती पुष्पाणिप

तिमुच्येकेकेशनिचयेकुंठेपिमल्लीस्वजः ॥ भालेकुंकुमपत्रकंसुवदनाकृत्वास्थितावा
सके ॥ कांतस्यानयनायसौरभततीमादिशपद्वतीमिव ॥ परकीयायथाममः ॥ निरागीय
प्रतिवेशिनांश्रुतिवशादभ्यागमंप्रेयशो ॥ नन्दिन्यासहसविधायकलहारंभविनाहेतु
ना ॥ वोरपिप्रतिसुभ्रुवोऽपतेसस्नेहमात्मीयता ॥ मध्यारोप्यसममध्ययातनुल
तासस्कारश्चरभ्यते ॥ सामान्यायथाममः ॥ धत्तेलोभविवप्रसृत्वरतरंरत्नांशुजाल
तनौ ॥ धत्तेचादुमिवातिरंजनकरंकाश्मीरपकद्रव ॥ गृह्णातिमहतामिवानुपहतंजा
तीप्रसूनस्वजं ॥ तत्रैवाहनिवारधामनयनाविज्ञायकोतागमं ॥ संकेतस्थानेप्रियाना
गमनहेतुचिंताव्याकुलाधिरहोत्केडिता ॥ अतदनागमजन्यदुखवत्तल्लसरां ॥ तद्भुतु
चिंतादिकंतुचेष्टेतिरहस्यं ॥ तदुक्तं ॥ अनेककार्यव्यासंगानयस्यानागच्छतिप्रियः ॥

॥र.चं॥

॥१५॥

१५

तस्यानागमदुरवार्ताविरहोत्कंठितामता ॥ विरहस्तुसमानदेशस्थितेसतिसंभोगा
भावः ॥ सत्यंतेप्रवासेतिद्याप्रिवारणार्थं ॥ नद्यसोपलिहसवेतिवाच्यं ॥ प्रोषितभर्तृका
याविरहोत्कंठितायाश्चभिन्नत्वेनमुनिनापरिगणितत्वात् ॥ मुग्धाविरहोत्कंठितायथा
मम ॥ अविभक्त्यासतिहृदयदपितेनूतनवधु ॥ रतस्यादत्यस्यामितिपरिकल्प्यप्रति
पदं ॥ नद्यतेनिश्वासंनववहतिवाच्यंनयनयो ॥ विधोर्विवंवैभातिकमिवमुखंकिंतु
विभूते ॥ मध्यायथा ॥ अन्यत्रव्रजतीतिकारवलुकथानाप्यस्यतादृक्सुहृद्योमाने
छतिनागतश्चसहसाकोयंविधेःप्रक्रमः ॥ इत्यल्पेतरकल्पनाकवलितेस्वातानिशा
तोतरे ॥ बालावर्तविवर्तनयतिकरणान्प्रोतिमिश्रनिशिः ॥ प्रगल्भायथामम ॥ कामि
न्यासतिबाधकस्यविरहेयावाननेहाप्रियः ॥ प्रत्यासतिधियाप्रतिहितमभूदेहागते
तावति ॥ अम्लायन्यसितैःस्वजःसुमनसोधारादृशोरंभसं ॥ प्रामार्जन्युसरां

॥शिक॥

॥१५॥

कपोलतलतशुसोभवहोरुहः ॥ परकीयायथा ॥ एहिसितुमंतिरिगिमिसंयगिमं
जामिगीअपड मद्रुम ॥ सेसेसंतावपरधसाइचुरिसंवेवोत्तोरों ॥ सामान्यायथाम
म ॥ नोपायात किमिमेसमवेदित्वमालोचयंती ॥ रूपाजीवावदनमरुतंसंदधेचात्य
जिञ्च ॥ अर्थस्योपस्थितिमथसरवीभायिताइल्लभाञ्च ॥ प्रत्यादिस्सुखमनुशयं
मानसेञ्चन्यधत्त ॥ स्वसन्निधानत्यागेष्टाविरहविशिष्टवल्लभास्वाधीनभर्तृका
स्वपदनायिकापरं ॥ तडुक्तं ॥ सुरतातिशयेर्वद्मोयेस्यापार्श्वगतप्रियः ॥ सामोदगु
रासपन्नाभवेत्स्वाधीनभर्तृका ॥ विचित्रोज्वलनेत्रांतः प्रमोदोद्योतितानना ॥
उदीरणाशोभातिशयाकार्योस्वाधीनभर्तृका ॥ सुग्धास्वाधीनपतिकायथा ॥
इषामाविलोचनहरेवालेयंमनसिसज्जंति ॥ सुंपतिपूर्वकलत्रंधूमलताभिति

॥ र. चं. ॥

॥ १६ ॥

16

चित्रमिव ॥ मध्यायथा ॥ पुंसां दर्शय सुंदरिमुखे दुमीयत्रुषामपाकृत्य जाया जित इति
दृढा जनशक्तिमैयशो भवतु ॥ प्रगल्भायथा ॥ अग्रामहिलाय संगे हे देव करे सुखास
कृद् अस्म ॥ पुरिसासक्ततरसा राहुरे सगुरो विआरंति ॥ परकीयायथा ॥ अस्तु म्लो
निलो कोला हनमपदिशतु हीयतामोजः ॥ तदपि न मुंचति सत्त्वां वस्तुधाया मिव सु
धांशु ॥ सामान्यायथा ॥ कृतिमकन केनेव प्रेमा मुचितस्य वारवनिताभि ॥ लघु
रिधा वित्तविनाशकेशो जनहास्यतामहती ॥ प्रियानुनयानभ्युपगमजनितदुरववर्ग
कलहांतरिता ॥ तदुक्तं ॥ इव्याकनहसंतप्रायस्यानागच्छति प्रियः ॥ सामर्थ्यवशासंतता
कलहांतरिता भवेत् ॥ अमर्षो न प्रियानुनयप्रत्याख्यामजन्यः ॥ स्वविषयकोशाहः
मुग्धा कलहांतरिता यथामम ॥ प्रत्यादिश्य रुखां वशादनुनयं भर्तुमर्हत्या वह ॥ या

॥ शिवः ॥

॥ १६ ॥

मोदस्य शिसिंदुवारसमनः संदोहदोलायितै ॥ मुग्धाद्यानुशयानयापिनवयानत्वन्यदात
 न्यते ॥ स्वामेनागमिपद्मरागदलवन्मालिन्यमेवाधरः ॥ मध्यायथामम ॥ आदर्शसमये
 नदशितवतिप्रार्तवयस्याजने ॥ ब्रह्मायस्यातियास्यतोविशदतांश्वासस्यरोधायसा ॥ प्रा
 गोशस्यतथागिरामनुररीकारान्निधतेपरं ॥ हेलामंथरतारकाः प्रतिफलत्यात्मन्यजस
 ह्नाः ॥ प्रगल्भायथामम ॥ पंचेलिमसोदयंविदुषिचेलिमिथ्याग्रहावहेलितवतीतथा
 मदनेहेलितप्रिये ॥ चलैलिकगतालकास्वकरैकेलिपाथोत्तह ॥ यमैलितमुरवीमृयाहि
 तिमयेन्निरवस्युन्मनाः ॥ परकीयायथामम ॥ शीलंसाधुमिमीलयत्यरायतो लज्जाममज्जा
 रितला ॥ मर्यादापविषययंबहुमतोदुर्वादगुवादरः ॥ आसीच्चापलमेवनापलपितंसोनु
 ग्रहार्थेनम ॥ न्नापातप्रतिभासयावतमयापापेननोपहितः ॥ सामान्यायथामम ॥

॥स॥

॥र.चं॥

॥११॥

साकृतंकरवाणिपाणि कमलेमाणि कजंकरां ॥ मानंस्त्रेसयं स कं पदयुगे संज्ञयानिः
स्वये ॥ चहो जेनिदधानिदामजनि तंस्वरामासिकै मौक्तिकै ॥ रवं सो नूनयन्मया हतधिया के
ल्लिविनाहिलितः ॥ अन्यसंभोगचिह्नविशिष्टनायकदर्शनजन्यदुःखवतीखंडिता ॥ तदुक्तं
व्यासंगादुचितेयस्यावासकेनागतः प्रियः ॥ तदनागमनात्तु खंडितेत्यभिसंज्ञिता ॥ व्यास
जोनायिका तसंभोगप्रशक्तिः ॥ तत्पदे अन्यसंभोगचिह्नाभावविशिष्टनायकपरं ॥ तस्यानागमन-
अन्यसंभोगचिह्नाभावविशिष्टप्रियागमनाभावः ॥ संचसंभोगचिह्नाभावरूप्यदिशेभरणं
तदभावप्रयुक्तं एवात्रग्राह्यः ॥ आगमनस्यापि स्वरूपतोऽदुःखजननकत्वानुपपत्त्या आगम-
नदर्शनजन्येत्युक्तौ चागमनपदे वैयर्थ्यात्संभोगचिह्नाविशिष्टप्रियदर्शनजन्यदुःखवती ॥ शिवः ॥
लक्षणां पर्यधमन् ॥ यथाश्रुतमुनिवचनव्याख्याने विरहोत्कंडितायामतिव्योपेति
रहस्यं ॥ स्यादेतत् ॥ परागनासंगमानवत्याः खंडितायाश्च कथं भेद इति चेत् ॥ अत्रके ॥ ११ ॥

चित् ॥ हेतुदर्शनकाले खंडिता तज्जन्यसंभोगानुमितिकाले मानवतीत्याहुः ॥ तन्न ॥ तत्रा
 पिसंभोगानुमित्येवार्थोक्त्यते ॥ तस्मान्मानवतीनभेदान्तरं ॥ बोद्धसानांप्रेमगर्वितासौंदर्यग
 र्वितामानवतीतित्रैविध्यस्याभियुक्तैरनुक्तात्वात् ॥ किन्तु ॥ उक्तभेदाष्टकस्यैवोदाहृतात्वात् ॥
 मुग्धाखंडितायथामम ॥ वीक्ष्यप्रियस्यरदनद्वन्द्वमन्यनारीविश्राणितंरदपदं दधतं विदुरात्
 संतप्तमीक्षणायुगंकरकाधियेवनासाग्रमौक्तिकमधिन्यपतत्प्रियायाः ॥ मध्यायथामम ॥ ने
 तुर्नखरुतमुदिहकपोलभूमौ किन्नामकुंचयसिस्तुभ्रूजंवलत्वं ॥ ततावकीनधदनांबुरु
 हस्यमेववेद्यतः प्रतिफलत्प्रतिभातितत्र ॥ प्रगल्भायथा ॥ संवाहराणस्तदहससतोसिखा
 दतेरातुहकोरणलकवं चराणाविक्रमाद्वचरिश्चमरावहश्चतिसा ॥ परकीयायथाम
 म ॥ पश्येत्पासद्वजाराणां प्रणयिनोविंवाधरंस्तुभ्रूवा ॥ प्रत्यूषाभिमुखस्यकज्जलतमोलैरा
 कुलकाकुले ॥ वैमुख्यं सहस्रवहंतविहितं सौवर्गमुत्कपितं ॥ प्रादुर्भावसमानकालिक

॥ ५ चं ॥ तिरोभावंतु वाय्वं रुतं ॥ सामान्यायथा मम ॥ प्रातः प्रवालमणिनामणिमालया च वीक्ष्य प्र
 साधिततनुं तमुपेयिवासं ॥ तस्यापरावयववर्तिभिरर्धचंद्रैवारंगनाहृदयगाव्यगमस्तदाशाः ॥
 ॥ १८ ॥ दत्तसंकेतप्रियानवाप्तिजन्यदुःखवर्तीविप्रलब्धा ॥ तदुक्तम् ॥ यस्याः दूतिंप्रियप्रेष्यदत्त्वा
 संकेतमेववा ॥ नागतः कारणेनैव विप्रलब्धा तु सास्मृता ॥ सुग्धाविप्रलब्धायथा ममः ॥
 वयस्याभिनीता कथमपि निकुंजं न वचधू ॥ रनायातेन स्मिन्त्यनविषयत्वं प्रियतमे ॥
 दधानेन जीवभ्रममनुसरत्यास्यमलिनं ॥ कलोपेनः शंकं दिशति विक्रता मालियुद्धशं ॥
 मध्यायथा मम ॥ संकेतगोचरमुपेत्य विलोचनस्य सीमास्तु वल्लभतमं न निभालयंती ॥
 श्वासंश्रमाभिनयेन न विज्जं भरास्ययतिनवाय्यविरसं विदधातिवाला ॥ प्रगल्भायथा
 ॥ रहि ॥ मम ॥ वानीरवने च वल्लभवि ॥ शिपिपाशौ कपोलमुपधाय ॥ तद्वृत्तीन्पुलकानि ववामभू ॥ शिवः ॥
 रश्रुविंदुभिरमार्क्षति ॥ परकीयायथा ॥ आकस्मिन् अड अरणीणि उजहेदुमिसिस्म ॥ १८ ॥

संकेत्त्रा ॥ अगपत्रपेल्लि अणंमम्मर अंजुस्मपत्तारं ॥ सामान्यायथामम ॥ दीर्घत्वमाग
 तवतोवहजीवनस्यमूलयितानविरतं हृदिधार्यमाणान् ॥ अप्रेक्षवारयुवतोदयितं निकुंजे
 स्वासानिवच्यरहयद्विगाभिन्नायान् ॥ प्रियप्रवासज्ञानजन्यदुःखवती प्रोथितभर्तृका ॥
 तदुक्तं ॥ गुरुकार्योत्तरवशाद्यस्यास्तु प्रोथितः प्रियः ॥ सात्रक्षालककेशांताभवेत्प्रोथितभर्तृ
 का ॥ प्रोथितेति कृतप्रत्ययार्थो भूतत्वमतेन ॥ प्रवासस्य स्वप्नपतोदुःखानुपपादपत्वात् ॥
 प्रवासज्ञानस्यैव तथात्वात् ॥ भूतभविष्यत्प्रवासज्ञानस्यापि तदुपपत्तेः ॥ तदुक्तं काव्यप्रदीपे ॥
 वर्तमानवर्तयंतावपि स्वज्ञानद्वारा विप्रलंभप्रयोजकाविति नाव्याप्तिः ॥ प्रवासपदेन तज्ज्ञान
 लक्षणाद्वेति ॥ अन्यथा प्रवसत्यतिका प्रवत्स्यत्यतिकयोर्भेदोत्तरत्वापत्तेः ॥ न चेष्टापत्तिमु
 निवचनविरोधान् ॥ मुग्धा प्रोथितभर्तृका यथा ॥ हृत्प्रेममुग्धा एव स्तु अंगुलिगणाराणि हि
 पुत्राग आदि अहं ॥ साहिं ठाण केरा गणि जधति मणि उरं अइमुद्गा ॥ मध्यायथामम ॥

॥ रु. चं. ॥

॥ १५ ॥

१९

विश्लेषतस्तवपरिश्रुथमंबुजास्या वर्योविभद्यविविभ्रुर्मलया निलनाः किं ॥ यस्यात्तदव्यवहि
तोत्तरकालमेवशा दुर्भवेतिनचनिस्वासितप्रवाहाः ॥ प्रगल्भायथा ॥ भवद्भवनमागतंभूमितमी
ह्रितानैवसाफलामयकलावतीकुतुकमेतदालोकितं ॥ विभुर्वलतिपल्लवेतद्विदालिंदमा
लंबते ॥ पतत्यचलयोस्तलेकमल्योश्चमुक्तावलिः ॥ परकीयायथामम ॥ आयातेपिमहोत्स
वरतिपतेः पत्न्यामुखेप्रहृके ॥ प्यावेशात्यतिवेशिनीबुविहितोत्साहासुभूयाविधौ ॥ आली
भिर्विहितोवत्नादपिपरिस्कारः कुरंगीदृशो ॥ दूरस्थेदयितेनुकल्पविधिवत्काम्यप्रयोगायते ॥
सामान्यायथामम ॥ अन्येनप्रहितविटनसरसंरायोतिवंधीयसो ॥ दानुर्याभ्युपवर्तिगर्भि
तमियंस्तेरंद्दृशोः कुर्वति ॥ दूरस्थप्रथमप्रियातिकमुपायातुंजनसंस्कृतो ॥ वाद्यैः राविलि
तंथनक्तिवदनंवेश्योगवाक्काद्वहिः ॥ प्रियसमीपगमनोद्यमवत्यभिसारिका ॥ तदुक्तम् ॥ ॥ शिवः ॥
हित्वात्तज्जोसमाकृत्यामदेनमदनेनवा ॥ अभिसारयतेकांतसाभवेदभिसारिका ॥ राज

॥ १५ ॥

र्थोचनविक्रितः ॥ कांतार्थनीजुयायाति संकेतं साभिसारिकेत्यमरोक्तेः ॥ तद्याख्यायां य
 थोक्तवाक्यस्यैव हीस्वामिनोपन्यासाच्च ॥ वेश्यायाः कुलाजायावाप्रेष्यायावाप्रयोक्तृ
 भिः ॥ समभिभावविशेषैस्तु कर्तव्यमभिसारिणां ॥ समदामृदुचेष्टाचतथापरिजनाचिताः ॥
 नानाभरणाचित्रांगीगह्वरेशपांगनाशनैः ॥ संलीनास्त्रियुगात्रेषु लज्जासन्ममिताननाः ॥
 अवगुंठनसंवातागच्छेत्तुकुलजांगना ॥ महस्रवलितसंलापाविभ्रमोत्फुल्ललोचनाः ॥ आ
 विद्गतिसेचारागच्छेत्त्रय्यदुःनायथेतिभरतिनोक्तत्वात् ॥ कांताभिसारिणोद्युक्तास्मरार्ता
 साभिसारिकेतिविधानाथेनोक्तेश्च ॥ याक्त्वभागमनकोलमपास्यति सोढुं स्मरज्वरभरार्ति
 पिपासितैव ॥ निर्जातिवल्लभजनाधरपानलोभा ॥ साकथ्यतेकविचरैर्भिसारिकेतिभोज
 राजोक्तेश्च ॥ नवसीयायाश्चभिसारानुपपत्तिः ॥ सपत्न्यादिभयादुपपत्तेः ॥ मुग्धाश्चभि

॥ रु. वं. ॥
॥ २० ॥

20

सारिका यथा मम ॥ विधाय वरवर्णिनी मभिनवां कथंचित् सखी ॥ जनैः सह रुत कृत प्रियत
माभिसारेत्ता वां ह्रिया हृदितिरस्कृतस्य शतितत्प्रतीपा इतश्चमापनयने ह्रया वहिरिव प्रसूना
शुगः ॥ मध्या यथा ॥ उपविशामुदुतल्ये कल्पिते पल्लवे द्यौर्विरचयक वभारं सुस्तमं सस्थली
यु ॥ इह हिमलयजन्मा मारुतो मन्दमन्द ॥ पिवतु ते वक्त्रे पोला लं वितः स्वेदा विंदुः ॥ प्रगल्भा
यथा ममे ॥ बंधभंशं स्वस्तल कम्पनिगलद्धारि विदुः ॥ व्याजा स्त्राजा जलिमिव तडित्या
तव होस्मिपंती ॥ वक्त्रं भुवुर्ध्वं च मनिमिचं प्रेक्ष्य मारुता मृगाही ॥ कुंजस्यातर्लसति पुनर
रक्ष्यपारिग्रहेव ॥ परकीया यथा मम ॥ रुता जाग्रति जातरोत्यवहिता तत्या तरोपादरा ॥
मिथ्यैव स्वपतिप्रतीपमहिला दीपः पुरो दीप्यते ॥ दृष्ट्या कृतमिच्छरित्वरितया किंचित् ॥ शिवः ॥
माद्यत्वरि ॥ वातः कातरतो मृयातरलता किं वातदातन्यते ॥ सामान्या यथा ॥ अथ ॥ २० ॥

द्वाश्रीरेयाप्रतिहितमनंगस्यललितं ॥ कुलस्त्रीगांशोकोमदनवरहृदस्यकुसुमे ॥ सली
लेगहंतीरतिसमयलजाप्रणयिनी ॥ रतिलेखेनैरंगैः ॥ प्रियपथिकसार्थवनुगता ॥ अंधका
॥ ३ ॥ यदि ॥ अभिसारिकायथा ॥ गंतुं व्यवसितासिद्यनांधकोरेनीलांचलेनतनुमाधरणमुग्धशीले ॥ वि
घ्नतायदिपथिप्रतिरोधिनीस्यादप्राप्तैवकनकद्रवंगोरिगहे ॥ ज्योत्स्नाभिसारिका
यथा मम ॥ अवदातेव्यवत्यांवरवर्णिन्यामभिसरंत्या ॥ समजनिनिशीघ्रसमयेष्वोद्यसि
कीवाखिलाज्योत्स्ना ॥ दिवाभिसारिकायथा ॥ सायंस्नानमुपासितंमलयजेनांगं स
मालेपितं ॥ यातोस्तावलेमौलिमंवरमणिर्विभ्रमात्रागतिः ॥ आश्चर्यतपसोकुमार्य
मभित ॥ लांतासियेनाधुना ॥ नेत्रद्वंद्वमीस्वनव्यतिकरंशक्रोतितेनासितुं ॥ स

॥ रु. चं. ॥

॥ २१ ॥

ताः सर्वा अप्युत्तममध्यमाधममेतेन विधा ॥ तदुक्तं भरतेन ॥ सर्वा सामेव नारीरताः त्रिवि
धा प्रकृतिः स्मृता ॥ उत्तमामध्यमा चैव तृतीया चार्धमा स्मृता ॥ उत्तमा यथा ॥ या विप्रिये विप्रि
ष्टे तं न वदत्यप्रियं प्रियं ॥ न चिरकोपमायाति दोषान्मुद्रोदयात्पपीति इत्यादि ॥ यथामम ॥
प्रियान्यव्यापृतिः परिजनभयं स्वस्य विभुता गुणाभासं ते मीसरिविद्यदपि मानेव हविधा ॥
तथापि प्रारब्धप्रणयपरिणादीन् विषयान् ॥ तराणां संचारो नुपममपकयं ध्वनयति ॥ म
ध्यमा यथा ॥ ईदृशो तुरावा निभृता क्षरा क्रोधावगविता ॥ क्षरा प्रसाधना चैव सा नारी मध्य
मा स्मृता ॥ यथा ॥ दृष्टे लोचनवन्मना गमुकुलितं पादस्थिते वक्रव ॥ न्यग्भूतं वहिरासितं पु
लकवत्तेस्य शमा नन्वति ॥ नीवी वन्धवदासितं श्लथतया संभाव्यमाणं ततो ॥ मानेनाप
सृतं ह्रिये वसुतनोः पादस्थं शिपेयसि ॥ अथमा यथा ॥ अस्या न परुषाया तु दुःशीला ॥ शिवः ॥

॥ २१ ॥

चातिमानिनी ॥ पुरुषाप्रतिकुलाचदीर्घरोषाधमास्मृता ॥ इयेमवचंडीत्युच्यते ॥ य
थामम ॥ अनुनयासप्रेयसियन्मानातिशयस्त्याकृतश्चंडि ॥ इदमेवशांतिकर्मणिवेत्ता
लाभ्युदयमनुहरति ॥ स्त्रीत्वेसतिअनुकुलासस्त्री ॥ अनुकुलत्वंस्वनिष्ठप्रणयविषयना
यिकानिष्ठप्रणयविषयत्वं ॥ तस्याः कर्ममंडनोपालेभशिक्षापरिहासादि ॥ मंडनंय
था ॥ प्रभातेपृच्छंतीरवरहसवृत्तंमहचरी ॥ नवीढानवीडामुकुलितमुरवीयंस्त्वययति ॥
लियंतीनांपत्रांकुरमनिशमस्यास्तकुचयो ॥ श्रमत्कारोगुंठं ॥ करजपदमासंकथयति ॥
उपालेभोयथा ॥ सासर्वतो नुरत्तारगुंजेवनतुमुखेवहती ॥ वचनपदोस्तवरागकेषल
मास्येशुकस्येव ॥ शिक्षायथामम ॥ सुग्धेक्षुतिमतद्वातिक्रमशतोपन्याशवैजाति
के ॥ वीणुंफन्यरिकल्पितान्प्रवराणोस्त्वमाध्वनीनांकथा ॥ स्तेप्रेममराभिचार
ममवोविश्रंभविसंसनाः ॥ सात्कर्षाच्छिदुराविपक्षरमणोसोभाग्यजन्मांकुरा ॥ परि

हा सोयथा ॥ स्मरशास्त्रमधोयानासिंहितासिमयेवयं ॥ अगोपिसोपिकृत्वा किंदां
 ॥ र. चं ॥ पायध्यात्ययस्त्वया ॥ प्रसंगात्त्रियपरिहासोयथा ॥ नर्तकैरुत्तमयूयपाटवमिलत्वा कौल
 ॥ २२ ॥ कोलाहल ॥ अस्यत्कोशिकमुक्तकंदरतेमा सोयंगिरिस्मयते ॥ यत्राकृष्टकुचाभुकेमायिरु
 यावस्त्राणिपत्राणि ॥ चित्तं त्यावर्तस्वतास्तुलतामुच्चैव्यधुकोतुकात् ॥ प्रियापरिहा
 सोयथा ॥ कस्तंश्रुलीमृगयभियजं नीलकंठप्रियेहं ॥ केकामेकाकुरुपश्रुपतिर्नैवदृष्टे
 वियारो ॥ स्थाणुमुग्धेनवदतितरुर्जावितेशः शिवायो ॥ गच्छाटव्यामितिहतवचापातुवः
 श्रुतपाणिः ॥ संगमादिकुशलादूतो ॥ तथाचभरतेनोक्तं ॥ प्रातिवेशपासवीदामाकुमारी
 कारुशिल्पिनी ॥ धातुपायंडिकाचैवद्वयः स्त्रीहृणिकातथा ॥ कारुपदरेजकादिपरं ॥ शिवः ॥
 शिल्पिनीचित्रकारस्त्री ॥ तथा ॥ तयोप्रोत्साहनंकार्यमनुरागानुकीर्तनं ॥ कुलभोग ॥ २२ ॥
 धनाधिक्यंकार्येवाविकथनंइत्यादि ॥ संगमनंयथा ॥ परश्चक्षुरागस्तदनुम

न सो न न्य परता ॥ तनुग्लानिर्यस्य त्वयि समभवद्यत्र च तव ॥ युषा सो यं प्रेया निह स वद
ते मुंच जइता ॥ विधातुर्वैदग्ध्यं पलतु बस कामोस्तु मदनः ॥ विरह निषेदनं यथा ॥ आलिंग
न निवचनामृतसेचनानि वामाश्रयेन विधि नैव निवारितानि ॥ आलोकने पियदिगो कुल
नाथ वाधाराधा कथं हृदय मोषवमादधातु ॥ कुल भोगाद्याधिक्य कथनं यथा ॥ मंदाकिनी
नंदनयोर्विहारे देवैरे देवरिमाधवे च ॥ श्रेयः श्रिया यातरियञ्च सत्यात्तश्चेतसा भागे निभावय
स्व ॥ इति नायिका निरूपणां समाप्तम् ॥ ❀ ❀ ❀ ॥ न्तयिकानि स्यतौ विद्ययत्नान्ना
यक निष्पत्तावाश्रयत्वाच्च नायकोपि निरूप्यते ॥ सत्रिविधः ॥ पत्युपपत्तिवैशिकभेदात् ॥
विवाहजन्यसंस्कारवान्यतिः ॥ न च स्वीयायामतिव्याप्तिः ॥ पुंस्ते सतीत्याभिधेयत्वात् ॥
॥ यथा ॥ इयं वनीयनी भूत कुशांकुरकरंविता ॥ शिथिलं धौहिर्वैदे हीमदर्पितपदेप

॥२३॥

॥२३॥

दं ॥ तद्विन्नत्वे सत्यनुरागविषय उपपत्तिः ॥ यथा ॥ प्रांगरणकोणेपि निशापतिः संतापं
सुधामयो हरति ॥ यदि मारजनी च्चरइव सरवी सनिरुणा द्विगेहपतिः ॥ चेषोपभोगरशि
को वैशिकुडवैस्सारणेपिमाइं ॥ यत्तु ॥ धीरोदात्तो धीरोद्भूतस्तथो धीरललितश्च ॥ धीरप्र
शान्तइत्ययमुक्तः ॥ पथमंचतुभेदइत्यन्यत्रोक्तं तदिह प्रकृतो नुपयोगान्नोपन्यस्तं ॥ पतिश्च
तुङ्गाचनुकूलदक्षिणाध्वशरभेदात् ॥ तन्मात्रविषयकानुरागवाननुकूलः ॥ यथा ॥
इयंगेहेलक्ष्मीरियममृतवर्ती नयनयो ॥ रहस्यास्य शोवपुषिवत्पुष्पश्चरनरसः ॥ अयं ॥ हल ॥
कंठे वाहुः शशिरमसरौ मौक्तिकसरः ॥ किमस्यानेपेद्यो यदि परमसहस्र विरहः ॥ अ
नेकविषयकतुल्यानुरागधान्दक्षिणाः ॥ यथा ॥ स्नातानिष्टतिकोशलाधिपसता वारो गं
रागः स्वक ॥ घृतेरात्रिरियं जिता कमल योर्देवी प्रसाद्याद्यच ॥ इत्यंतः पुरसुंदरीः प्र ॥ शिवः ॥

तिमया विज्ञापविज्ञापिते ॥ देवेना प्रतिपत्तिमूढमनसा द्वित्राः स्थितं नाडिका ॥ स्वतिरस्कास्पयु
 क्तलज्ञाश्चन्यते सत्यनुरक्तो द्विष्टः ॥ यथा ॥ किन्दावकचा अहवाकरसिका एतिसुहृत्सत्तोहे ॥
 अवराहारा अलजिरसाहसुक अराखमिजंतु ॥ रतिकपटशीलशठः ॥ यथा ॥ कीर्तिसागसि
 शायितैप्रियसखीवेद्यं विधाया गते ॥ भ्रांत्या लिंग्यमयारहस्यमुदितं तत्संगमाकांक्षया ॥
 मुग्धेदुःकरमेतदित्यतितरा मुन्मुक्तहा संवला ॥ दालिं ग्यद्वलित्तास्मितेन कितवेनाद्यप्र
 दोषागमे ॥ सतेभेदा उपपत्तेरिति बोध्यो ॥ चतुरादिभेदा अपि मुनिनोक्ताः ॥ पुनरेव तु पुरुष
 गुणान्कामितं त्रेप्रवक्ष्यामि ॥ चतुरोत्तमौ सममध्यस्तथाधमः संप्रवृत्तकश्चैव ॥ स्त्रीणां
 प्रयोगविषये स्त्रियाः पुरुषास्ति मे पंचदुःखस्तेकासाहिह्मुः ॥ प्रियवाग्दाता प्रमादनेकु
 शलः ॥ रत्युपचारे निपुणो दक्षश्चतुरस्त्वसौ बोध्यः ॥ यौविप्रियं न कुरुते धीरो दातः प्रि

॥र.चं॥

॥२४॥

२५

यं वदोमानी ॥ अजातहृदयतत्त्वः स्मृतिमान् ज्ञेयः स तु ज्येष्ठः ॥ मधुरसुखागी रागं प्रयाति नापि
मदनस्य वशमेति ॥ अपमानितशुनार्या विरज्यते स तु ज्येष्ठः ॥ सर्वाथैर्मध्यस्थो भावग्रहरां क
रोति नारीणां ॥ किंचिद्दोषं दृष्ट्वा विरज्यते मध्यमः पुरुषः ॥ काले दाता अपमानितो न को
धर्मतितरो मे दृष्ट्वा व्यलीकमात्रं विरज्यते मध्यमो यमपि ॥ अपमानितोऽपि नार्या नि
लज्जः समुपसर्पति तथैव ॥ अन्य न संक्रांता मात्रुस्तस्मै ह मा वनया ॥ अभिनवच्छते व्य
लीके प्रत्यक्षं विरज्यते दृढतरं यः ॥ सुहृदापि वार्यमाणो विज्ञेयः सो धर्मो नामः ॥ अविगारिण
तमयामर्थो मूर्खः स ततं प्रशक्तस्तथा ॥ एकांतदृढग्राही निर्लज्जः कामतंत्रेयुः ॥ रतिकल
हसंपहारेषु कर्कशः क्रीडनीयकः स्त्रीणां ॥ सर्वविधो विधितैः प्रहृतको नाम विज्ञेयः ॥ शिवः ॥
इहाद्यंते योर्द्वितीयचतुर्थान्तरभावादुत्तममध्यमाधमेति त्रैविध्यमेव पुनरुक्तमभि ॥ २४ ॥

युक्तैः ॥ उत्तमो यथा ॥ तद्धुमस्तमदिदीक्षितत्सरां तालिद्यंतचलना यनायकं ॥ तदिधाहि
भवदैवतं प्रियाविधसोपि विदेधातिचापलं ॥ मध्यमो यथा ॥ लज्जावताशीलं अखंडित्यं अस
इद्योसरादिस्मा ॥ जराकरणांसह अरिसोचे अजरो जरो जा ॥ अधमो यथा ॥ चतु
रिमकलाकंठहृदो मनोभववचनं हृद्यदि ॥ मधुनो लिप्तालोके विडं वनमात्मनः ॥ उपरिपरि
तः संकल्यानां शिलाशतपातनं सह चरिपरीतापस्थानं जडेहृदयापरां ॥ मानिनो मध्यमो
चतुरस्य च उत्तमे अंतर्भावः ॥ मानी यथा ॥ विरहविषमाः कामो वामस्तनुं कुरुते तनुं ॥ दिवस
गरानादह ॥ कामं च्यपेतघृणायमः ॥ त्वमपि वस गोमानव्याधेर्विचिंतयनाथहे ॥ किस
लयतनुर्जैवित्येवं प्रमदाजनः ॥ चतुरो दिधा ॥ वचनव्यंग्यसमागमश्चेष्टाव्यंग्यः समाग
मश्चेति ॥ आद्यो यथा ॥ उद्येरोयंससकदली श्रेणिशोभातिशायी ॥ कुंजोत्कर्षां कु

॥रुचं॥
॥२५॥
२५

रितरमणीविभ्रमो नर्मरायाः ॥ किंचैतस्मिन्सरतसुहृदस्तन्वितेवांतिवाता ॥ स्यामग्रसर
तिकलिताकांडकोपोमनोभूः ॥ द्वितीयोयथामम ॥ अवाप्यावस्थानंकथमपिमुगीचक्षु
धिपुरे ॥ गुरुसां हृग्भंग्यामिलनसमयंजातुमनसि ॥ अपहृत्यप्रेयान्किलकिमपिस्त
माजिकजना ॥ दृग्भोजद्वंद्वपरिमुकुलयन्नुत्तरितवान् ॥ यथावा ॥ आघ्रातंकमलंप्रिये
रासुहृदास्मित्वापनीतंमुखं ॥ दत्तंविभ्रमकंदुकेनखपदंसीकृत्यग्रहौस्तनौ ॥ दत्ताचंप
कमालिकोरसितयाप्रोद्विन्नरोमाचया ॥ मीलल्लोचनमासितंरसवतोर्दरेपिपूर्णांरसः ॥
॥ अनभिज्ञस्तनायकोनायकाभासोयथामम ॥ साकृतंग्रथितादृशोः पथियथाशोभं
दृशोर्भंगयो ॥ मेदंकंदलितंरहद्दुदनयोरानंदनंस्यंदनं ॥ निन्यातेकचकोरकोविशद ॥ शिवः ॥
तांविन्यासवैविध्यतो ॥ वैचित्यंनतथापिचेतदितरा रीतिर्वैविध्यात्किं ॥ स्यादितत्

॥२५॥

अवस्थाभेदादपि नायकभेदोक्त इति चेत् न स्वभावभेदो देवते देदांगीकारात् ॥ प्रोक्षित
 प्रियाकत्वादितौचित्यप्रसंजकत्वात् ॥ अतस्वप्रोक्षितत्वेनायकभेदप्रयोजकतया त्रुंगीकृ
 तं ॥ तस्य नायिकभिरत्वेनापरिगणितत्वात् ॥ प्रोक्षितः पतिर्यथा ॥ रात्रौ वारिमसालसोषदर
 वोदिग्नेन जाताश्रणा ॥ पाथेनाथवियोगदुःखपि सुनंगीतं तथोक्तं दया ॥ आस्तां जीवि
 तहारिणाः प्रवसनालापस्य संकीर्तनम् ॥ मानस्यापि जलांजलिः सरमसं लोकेन दत्तो यथा ॥
 उपपत्तिर्यथा मम ॥ अथा दुर्भवदस्त्रवारिकुचयोरीयत्यारि स्यंदन ॥ प्रत्येयु प्रकृतातिरि
 क्तनियतश्चासावसीदद्भुतं ॥ लोकत्रासनिर्वात्रितांतरपरावृत्तसवलनारकं ॥ दृग्भंगं सुत
 नोऽप्रतस्थयिमयी ध्यायामि नायामिनं ॥ यथा वा ॥ नीरगा वाय्वपरंपरैव सरितां प्रेरयुक्तः
 संभ्रमः ॥ सोढाकांतरदृष्टिरेव क्रियति वज्राभिघातव्यथा ॥ आसाएव न ॥ न भुवोः

॥ रुचं ॥

॥ २६ ॥

26

नगणिताः केनामरुं कालिना ॥ प्रेमे चायमुपेक्षितो ननु सखे पारो सु को नो ग्रहः ॥ वैशि
को यथा मम ॥ असंकुचितलोचना चलमनंतरा यीकृत ॥ सानावरणा नीविका निरसन
प्रयत्नोदयं ॥ तरंगितमनंगभ्रवि विधुभंगि विहितेय ॥ स्मृतं सदपिरं जय जयति वारनारी
रतं ॥ सखां सहायश्चतुर्द्धा ॥ पीठमर्दविटचेटविदूषकभेदात् ॥ तद्याचविद्यानाथ ॥ किंवि
दूनः पीठमर्द एके विद्याविटस्मृतः ॥ संधानचतुरथे टोहास्य प्रायो विदूषकः ॥ केचिन्नु ॥
पीठमर्दस्यान्यत्रोपयोगो न शृंगारे ॥ तदुक्तं दर्पणे ॥ दूरानुवर्तिनि स्थातस्य प्राप्तं गिके
निवृत्तेन ॥ किंचित्तदुगाहीनः सहायसखास्य पीठमर्दो रव्यः ॥ यद्यारामादीनां सुग्रीवाद
यः ॥ शृंगारे सहाया विटचेटविदूषकाद्यासु ॥ भक्तानर्मकनिपुणाः कुपितवधूमा
नभंजनाशुद्धाः ॥ आदिपदान्मालाकाररजकतावूलिकगांधिकादयः ॥ संभोगही

॥ शिवः ॥

॥ २६ ॥

नसंपदिदस्तधूर्तः कलेकदेशजः ॥ चेन्नोपचारकुशल्लोकमीमधरोश्च बहुमतोश्च गोष्ठा-
 येरः प्रसिद्धः ॥ कुसुमवसंताद्यभिधः कर्मवपेर्दृष्टाभायोद्येः हास्यकारः कलेहरति विद्वय
 कस्यात्स्वकर्मज्ञः ॥ इत्याहुः ॥ अन्येतुपीठमर्दस्वकल्पितवाग्भिस्त्रियसमाधत्ते ॥ विदस्त
 कामशास्त्रोपायेनेत्याहुः ॥ स्नेहानायकानुक्कलाचसंगव्यापारः ॥ पीठमर्दोयथाश्रीरु
 द्रचंद्रदेवानां ॥ मानंत्यक्तसिकांतमेव्यसिपुनः सभावयिष्यत्यल ॥ भूयाः पास्यसिवाक
 गींरतिकलाकेलींसमारोक्तसि ॥ किंचत्वाविनिवेदयामिसरलेमंदसिल्लोस्त्रासिता ॥ प्रा
 लेयांमुक्तोदयामधुनिशाहसंगताहार्यते ॥ विरोयथा ॥ तरुणाजनसहायश्चिंत्यतांवे
 सुवासो ॥ विगगायगाणिकात्वंमार्गजातात्मतेव ॥ वहसिधनहार्यंपरापेभूतंशरीरं ॥
 सममुपचरभेद्रेस्तप्रियंवाप्रियंवा ॥ अयंचसामान्यवनितायामपिसहायः ॥ यथा

॥ हि ॥ ३

॥ र. चं ॥

॥ २७ ॥

२७

भवति वसंतसेने ॥ सदोपकृतकपटो नृतजन्मभूमे साद्यात्मकस्य रतिके निरुताल
यस्य ॥ वेङ्गपफास्यसुरतोत्तकसंग्रहस्य राहिरापपुरापसुबनिःक्रयसिद्धिरस्तु ॥ चेटो यथा
दूर्ध्वकजाश्रमराणापडिरोहं माकरो उच्यते ॥ उत्तंभे इव तुरिअं तिसाकसुप्यलं पुलं ॥
॥ विदुषको यथा मम ॥ परिशिथिलयग्रंथीन्तावत्कुट्टो हृदयस्थितानिर्निविनयवन्त्या
यस्यारोतदादयितामयि ॥ लघुपरिमयन्तात्मीयस्योपवीतगुरास्यतान्विहसितम्
रवीतामाधत्तक्षणेन विदुषकः ॥ इति नायकनिर्गुणः ॥ ननु कोयं रसो नाम यदालंबन
मेतन्निर्गुणमिति चेत् ॥ उच्यते ॥ अर्थोपस्थितिहेतुव्यदस्य पदार्थेन सह संबंधो वृत्तिः ॥
सात्रिविधा ॥ शक्तिर्लक्षणा च ज्ञातृ च ॥ तत्रास्मात्पदादयमर्थो बोध्य इत्याकारेच्छा
त्मकः शक्तिः शक्तिः ॥ सच गवादिपद ईश्वरीयः ॥ आधुनिकचेत्रादिपदे तत्तत्पुरु

॥ शिवः ॥

॥ २७ ॥

स्वीयइति नैयाइकाः ॥ पदार्थान्तरं शक्तिरिति मीमांसकाः ॥ शक्त्या प्रतिपादकः शब्दः शक्त
इत्युच्यते ॥ सत्रिविधः ॥ रूढो योगिको योगत्रूढश्च ॥ त्रूढो यथा ॥ गवादावर्थे गौरित्या
दिः ॥ गमेर्दोरित्यौ रणादिकप्रत्ययस्य शक्त्यनेगीकारात् ॥ अवयवार्थस्य तत्रानवबोधात्
योगिको यथा ॥ दंडीपाचकइत्यादि ॥ प्रकृतिप्रत्ययार्थमर्यादया दंडविशिष्टपाचकत्रा
देर्बोधात् ॥ योगत्रूढो यथा पंकजोदिः ॥ तद्विअवयवशक्त्या पंकजुनिकर्तृत्वेन रूपेण त्रू
ढ्याचपद्मत्वेन पद्मबोधयति ॥ तितेशेव लेख्यलकमलेव न तैर्मुरख्यप्रयोगः ॥ किंतु ल
क्षणेव ॥ अन्येतु योगत्रूढपदात्त्वविद्वद्वर्थमात्रबोधः ॥ यथा ॥ क्षीरांभोधि रित्या
दे ॥ तत्रांभोधिपदात्त्वमुद्रत्वरूपेणैवान्वयबोधात् ॥ क्षीरनीरयोरेभेदान्वयानुपप
त्त्यानीरधारत्वरूपेणान्वयवुद्धेरभावात् ॥ कचिदवयवार्थमात्रबोधः ॥ यथा ॥ कूहा

॥ २० ॥

॥ २१ ॥

रूपं कर्ममितीत्यारौ ॥ तत्र पद्वत्तजातेरभावात् ॥ योगार्थस्यैवान्वय इत्याहुः ॥ केचित्तु तद्वै
गिकमपि चतुर्थभेदमाहुः ॥ यथा मंडपादि ॥ तद्विकदाचिद्द्वयमेव गृहविशेषमुपस्थाप्य
ति ॥ कदाचिद्योगार्थमेव मंडपानकतीरं पुरुषमिति ॥ इत्युक्तं योगार्थयोरेभेदान्वयात् न ह
त्वात् ॥ शक्तिग्राहकं च व्याकरणादि ॥ तदुक्तं ॥ शक्तिग्रहं व्याकरणोपमानको व्याप्तवा
क्याद्यवहारतश्च ॥ वाक्यस्य श्रेयादिहेतुवदेतिसान्निध्यतः ॥ सिद्धपदस्य वृद्धाः ॥ व्याकर
णाद्यथा भूतज्ञाया मितीत्यारौ ॥ उपमानाद्गोसदृशगोवावयवपदवाच्य इत्यादौ ॥ कोष्ठा
दिद्वौ मरुत्वान्मध्यवेत्यादौ ॥ श्राप्तवाक्यादयंगवय इत्यादौ ॥ व्यवहारतो घटमानयेत्या
दावयुत्यन्नस्य व्युत्पन्नवृद्धकृतस्य कंबुश्रीवादिमद्युक्तेर्देशांतरसंयुगादेर्ज्ञानात् ॥ वा
क्यशेषाद्यवमयश्चरुभेषतीत्यादौ ॥ मेच्छानां यवशब्दस्य कंबुशुच्यवहारोपि ॥ वसेते स
र्वे शस्यानां जायते यत्र शातनं ॥ मोदमानाश्च तिष्ठन्ति यवाः कशिशाशालिनः ॥ इत्यादे

॥ शिवः ॥

॥ २२ ॥

दीर्घश्रुलके ॥ विवरणान्यवतिषाकं करोतीत्यादौ बोध्यं ॥ शक्यसंबंधो लक्षणा ॥ मुखं
 चंद्रइत्यादौ गोरणो चंद्रपदशकस्य चंद्रस्य मुखसंबंधः ॥ गंगायाद्यो य इति श्रुद्धायां ॥ गंगा
 पदशकस्य प्रवाहस्य तीरे संयोगः ॥ सा द्विविधा ॥ निशुद्धा प्रयोजनवती च ॥ निशुद्धायथा
 नीलः पट इत्यादौ लाघवाद्गुणमात्रशक्तानां नीलादिपदानां समवायसंबंधेन नीलादि
 मत्परत्वरत्वात् ॥ द्वितीया द्विविधा ॥ गोरणीश्रुद्धा च ॥ शक्यस्य सादृश्यात्मकः संबंधो
 गोरणी ॥ तदन्यसंबंधः श्रुद्धा ॥ गोरणी द्विविधा ॥ सारोपासाध्यवसाना च ॥ आद्या उपमा
 नोपमेययो रूपादाने मुखं चंद्रइत्यादौ ॥ द्वितीया उपमेयस्यानुपादाने चंद्रोयमित्यादौ
 तत्राद्ये रूपकालंकारः ॥ द्वितीये त्वतिशयोक्तिभेद इति विवेकः ॥ तदुक्तं काव्यप्रकाशे ॥ सा
 रोपान्यानुयनोक्तौ विषयी विषयस्तथा ॥ विषयंतः कृतेन्यस्मिन् भवेत्साध्यव

॥ रुचं ॥

॥ २९ ॥

२५

सानिका ॥ यस्मिन्नारोप्यते तद्विषयः ॥ यदारोप्यते तद्विषयी बोध्यः ॥ यथा ॥ चंद्रो मु-
खं इत्यत्र चंद्रो मुखे आरोप्यते इति चंद्रो विषयी मुखं विषय इति ॥ विषयी विषयोः पृथग्नि-
र्दिष्टयो रभेद आरोपः ॥ अप्रयुक्ते विषये विषय्यभेदस्त्वध्यवसानमिति विशेषः ॥ आरो-
प्यता इत्थं प्रतीयते ॥ अद्यवसाने तु मुखत्वादेव धर्म्यानुपस्थित्यसर्वथैवाभेद इति विवेकः ॥
॥ शुद्धा पंचविधा ॥ जहत्कार्या अजहत्कार्या जहदजहत्कार्या सारोपासाध्यवसाना चेति ॥
जहत्कार्या यथा ॥ गंगायां द्यौष इत्यादौ शका प्रवाह संयोगिनस्तीरस्येव इतरपदार्थान्व-
येन प्रवाह उपसार्थान्वयवहिर्भावात् ॥ तत्र तीरशैत्यपावनत्वप्रतीतिः फलं ॥ एवं उपह-
तं बहत्तत्र किमुच्चाते इत्यादौ ॥ अपकारिणि उपकृतमित्यनन्वया स्वार्थविरुद्धस्यापका-
रादेर्विरोधसंबधेन प्रतीतेः ॥ तत्र स्वसाधुत्वप्रतीतिः फलं ॥ अजहत्कार्या यथा ॥ कुंताः

॥ शिखः ॥

॥ २९ ॥

प्रवेष्टुं नामित्यादौ भोजनाद्यर्थप्रतीतिः कुंतादीनामनन्वयात् कुंतादिषु दस्य कुंतादिमत्सु
 पुरुषेषु लक्षणा ॥ पुरुषादेर्भोजनाद्यर्थप्रतीतिः ॥ पुरुषसाहित्येन कुंतादीरापक्रियान्वय
 इत्यजहत्त्वार्थाच्चात्रोक्त्या निर्दयप्रहर्तृत्वं फलं ॥ जहदजहत्त्वार्थायथा ॥ पेटकेदेशादोहे
 पयोदग्धः ॥ पृथिव्यतंवनमित्यादौ एकदेशात्पस्तार्थपरित्यागेन देशान्तरस्वार्थपरत्वात् ॥ अत्र
 दग्धभूयस्त्वादप्रतीतिः फलं ॥ सारोपायथा ॥ आयुर्द्युतमित्यादौ ॥ तत्रजनकत्वं संबंधः इ
 तरेष्वेव लक्षणाप्रतीतिः फलं ॥ साध्यवसानायथा ॥ आयुरेवेदमित्यादौ ॥ आयुर्जनकत्वाद्य
 मिचारप्रतीतिः फलं ॥ तेदं सप्तविधाफललक्षणातिशयसंक्षेपः ॥ गंगायाद्योषइत्यादौ ल
 क्षणायातीरादिवोधेपिशोत्यादिप्रतीतिस्तदसाध्यत्वात् ॥ ययातस्यगीतिः साव्यं जना ॥

॥ रुचं ॥

॥ ३० ॥

३०

तदुक्तं काव्यप्रकाशे ॥ यस्य प्रतीतिमा धातुं लक्षणा समुपास्यते ॥ फलेशब्देकगम्ये त्रयो
जनान्नापराक्रियेति ॥ एतेषां ध्यश्चार्थो ध्वनिरित्युच्यते ॥ स द्विविधः ॥ शक्तिमूलो लक्षणा मू
लश्च शक्तिमूलो विवक्षितान्यपरवाच्यः ॥ लक्षणा मूलस्तु ॥ अविवक्षितवाच्य इत्युच्यते
आद्या संलक्ष्यक्रमः ॥ संलक्ष्यक्रमश्चेति द्विविधः ॥ संलक्ष्यक्रमो रसादिः ॥ संलक्ष्यक्रमे स्तु
वस्तुलंकाररूपभेदात् द्विविध इति शब्दशक्तिमूलस्य त्रैविध्यं ॥ लक्षणा मूलस्तु द्विविधः
अविवक्षितवाच्यो विवक्षितान्यपरवाच्यश्च ॥ यत्र वाच्योपार्थो नृपांतरेण लक्षते स आ
द्यः ॥ यत्र वाच्यस्य केनापि नृपेणान्यप्रवेशः स द्वितीयः ॥ रथांभेदांतरा रापेरेव ह्यामः ॥
न नुरसादे संलक्ष्यक्रमत्वं कथमिति चेत् ॥ उच्यते ॥ न हि विभावादय एवरसाः ॥ किं नुरसस्यै
र्निपद्यत इत्यस्ति क्रमः ॥ तत्प्रतीत्योः क्रमसत्त्वेऽपि क्रमानवबोध्यात् ॥ अत्र भरतसूत्रम् ॥ वि

॥ शिवः ॥

॥ ३० ॥

भावानुभावव्यभिचारिसंयोगादुत्पत्तिः पतिः ॥ अत्र महलोत्सवादयः ॥ स्यायिनं रत्यादीनां वि
भावेन सहजन्यजनकभावउद्दीप्तादीपकभावश्च ॥ अनुभावेन ज्ञाप्यज्ञापकभावः ॥ व्यभिचारिभिः
ज्ञाप्यज्ञापकभावसंबन्धः ॥ निःपत्तिस्तत्क्रमेणात्यन्तिरभिव्यक्तिः पुष्टिश्चेत्यर्थः ॥ तथा हि ॥
स्तलनादिभिरालंबनैर्जनितउद्दीपनविभावैश्चांदादिभिरुद्दीपितः ॥ कलाकादिभिरनुभावैः प्र
तीतियोग्यः कृतः ॥ निर्वेदादिभिर्यव्यभिचारिभिः पोषितो रमादावनुकार्यस्थितोरत्यादिनू
पोरसः ॥ स तु ल्यनूपात्तान्ते अरेण्यमाणा ॥ सामाजिकानां च मत्कारहेतुरित्याहुः ॥ श्री
शंभुकस्तु ॥ विभावादिभिः सह स्यायिनः संयोगाद्याप्य व्यापकभावरूपात्संबन्धाद्रसस्य
निःपत्तिरनुमितिश्चेत्यर्थः ॥ तथा हि ॥ रमणवायमित्येयागव्यवेच्छेदः ॥ अथ मेव रमणस्य
न्ययोगव्यवेच्छेदः ॥ इति नियमविषया बुद्धिः सम्यग्बुद्धिः ॥ यस्यां समनंतरमेवाप्रामा

॥र.चं॥

॥३१॥

३१

रापंगृह्यते सामिथ्याधीः ॥ यथा रामो यमिति जानानेतरं नायं राम इति वाधावतो रे रामो यमिति
पूर्वज्ञाने ॥ रामो यं न वेति विरुद्धो भयकोटिकावुद्धः संशयः ॥ राम इति शोयमिति शाब्दश्रवणीः ॥
सताभ्यो लोकसिद्धाभ्यो विलक्षणया चित्राय गोयमिति वदामो यमिति बुद्ध्या प्रथमं परं
भूतेनैव विषयीक्रियते ॥ तिनोभ्यासातिशयवशात् रेमां चादिप्रदर्शने रीतिव्याप्यत्वं तेषु
गृहीतवतो सामाजिकानां रत्याद्यनुमितिः ॥ रेमां चादीनां रुतिमत्वेनाज्ञानात् ॥ न च नदेरत्य
भावाद्वाधः ॥ रत्यभावनिश्चयाभावात् ॥ न चानुमित्याचमत्कारेण स्यात्साक्षात्कारस्यैव च
मत्कारकत्वादिति वाच्यं ॥ विषयसौंदर्यस्यैव तन्नियामकत्वात् ॥ दृष्टादिसाक्षात्कारस्याच ॥ शिवः ॥
मत्कारतयारतिसाक्षात्कारात्कथंचमत्कारइत्याशंकायां तस्यापि तथैव वाच्यत्वादित्याहुः ॥
॥ भट्टनायकस्तु ॥ स्थायिनो विभावादीनां च भोज्यभाजकभावसंबन्धादस्य निःपत्तिर्भोगः ॥ ३१ ॥

इतिस्त्रार्थः ॥ तथाहि ॥ काव्यस्य त्रयो व्यापाराः ॥ अभिधाभावकत्वं भोगकर्तृत्वं च ॥ अ-
भिधादिविधा ॥ निरन्तरं धेनिष्ठा सांतरार्थनिष्ठा च ॥ आद्याशक्तिरवद्वितीया लक्षणाति ॥
विवेकः ॥ अभिधाभिन्तं व्यापारद्वयं नाद्येपि ॥ काव्येभिधया पदार्थोपस्थितिः ॥ नाद्येभि-
नयेनेतिविशेषः ॥ तथा ॥ चोक्तरीत्या पदार्थोपस्थितिः ॥ द्वितीयेन भावकत्वात् व्यापारेण सी-
तादीनां कोतात्वादित्थेण वस्थानं ॥ अभिधाजन्यायाः ॥ सीतात्वादिप्रकारकोपस्थितेरसानु-
गुणात्वात् ॥ आराध्यत्वदानस्य तद्विरोधित्वात् ॥ एवंसाधारणीकरणेन ॥ भावकत्वनिवृत्तौ
तृतीयस्य भोगकर्तृत्वव्यापारस्य प्रभात् ॥ रजस्तमसो रभिभवे सत्वोद्वेके च प्रकाशमाना आनंद-
मयीया संवित्तत्रविगलितवेद्यांतरात्वेन स्थितिज्ञाया विभ्रान्तिस्तत्वरूपेण साक्षात्कारेण वि-
द्ययि क्रियमाणोत्पादिः स्थायिभावोरसः ॥ स्थायिनो भावकत्वव्यापारेण साधारणीकृत

॥ रु. चं. ॥

॥ ३१ ॥

32

त्वात् ॥ सत्त्वादीनां त्रयाणां मुद्रके सुखदुःखमोहाः ॥ क्रमात्प्रकाशं ते ॥ उद्देकश्च सेतरह्यामि
भवइति व्याचरव्यो ॥ अभिन्नवगुप्तादाचार्योक्त ॥ व्यंग्यव्यञ्जकभावरूपसंबंधपरतया व्या
चरव्युः ॥ लोके कदाह्यदोरतिव्याप्यत्वज्ञानवतां सामाजिकानां अंतःकरणवासनारूपत
या रत्नादिप्रत्यवतिष्ठते स्थायी ॥ लेके च रत्नादिकारणानि प्रमदादीनि तत्कार्याणि कदा
ह्यदोनि ॥ निर्वेदादीनि सहकारीणि ॥ ते योमेव काव्यादौ क्रमेण विभावानुभावव्यभिचारि
शब्देभ्यः क्लृप्तः ॥ न चेदं नाम भेदमकिंचित्करमिति वाच्यं ॥ विभावनानुभावनसंचारणरूप
व्यापारणभेदस्वीकारात् ॥ तेषां च इव तत्फुटतरप्रकाशरूपत्वान् ॥ तदुक्तं ॥ विभावाच्च
नुभावाश्च तेथेव व्यभिचारिणः ॥ प्रतीयमाना प्रथमं सुखदुःखाद्यंत्ययंडतां ॥ लोके संबधवि ॥ शिवः ॥
शेयीयत्वेन गृह्यमाणोकांतदौ कथं ह्यहिलिङ्गकरत्यनुमितौ न च मत्कारः ॥ काव्यादौ ॥ ३२ ॥

वाक्यार्थबोधानंतरंचमत्कारविशेषइत्यनुभवसिद्धत्वात् ॥ एतेनसकृंतलादीनां सामाजि
केरसंबंधात्कथंतेयारसोदोषइतिनिस्तं ॥ काव्यादीतेयांसाधारणीकरणमितिस्वीकारात् ॥
तासवपरिहृतविशेषारसहेतवःइतिस्त्रकारोक्ते ॥ एवंहिस्थायिनोपितदोध्यं ॥ प्रमातृविशेष
निष्ठत्वेनप्रतीयमानत्वत्रूपपरिमितत्वेरसत्रूपत्वानुपपत्तेः ॥ स्वगतत्वेनरत्यादिप्रतीतौसभ्याना
शीडामेयाद्यापत्तेः ॥ परगतत्वेनानास्वाद्यत्वप्रसङ्गात् ॥ साधारण्यस्वीकारेणोवसर्वदोषपरिहा
रात् ॥ एवंसतिविभवादिभिःस्थायिन्यभिव्यज्यमानैश्चैतन्यानेंदस्वत्रूपत्रात्माभासते ॥ वेदां
तिमतेज्ञानमात्रेतद्ज्ञानस्वीकारात् ॥ नचघटादिज्ञानेप्यानंदोदोधापत्तिः ॥ तत्रत्रानंदोशे
आवरणभंगाभावात् ॥ तत्रसहृदयत्वविशेषस्यैवतद्गहेतुत्वात् ॥ तथाचरत्याद्यवधि
नचैतन्यमावरणभंगारानंदरूपतयाप्रकाशमानेरसपदार्थः ॥ विभावादिचवर्णयार

॥ र-चं ॥

॥ ३३ ॥

३३

सच्यं जकत्वा जनिष्ठयोरावरसा भंगनिष्ठयोर्वा उत्पत्तिविनाशयोरोपादस उत्पन्नोर
सोनष्टइत्यादिव्यवहारः ॥ चेतन्यस्यात्मरूपतया उत्पत्तिविनाशानर्हत्वात् ॥ चर्वणानिष्ठ
नोचप्रकाशस्यावृत्तत्वादिद्यमानस्यापि स्थायिनो न प्रकाशः ॥ तदुक्तं काव्यप्रकाशे ॥
विभावादिचर्वणावधिरिति ॥ चर्वणा तु आवरणभंगोरत्याद्याकारो न्तः ॥ कस्यावृत्ति
विशेषो वेति बोध्यं ॥ सत्त्वं ॥ रसाभिव्यक्तौ च अभिव्यक्तौ विभावादिष्विव विषयः ॥ पानक
रसन्यायेन च व्यमारा इत्युक्तिः ॥ सचायं न कार्यः ॥ विभावादिज्ञाननाशे पिरसानुभवप्र
संगात् ॥ निमित्तनाशेन कार्यनाशेनं जीकारात् ॥ रत्याद्यवच्छिन्नचेतन्यरसत्वात् ॥ चेत
न्यस्य कायत्वशकानवताराच्च नापि जायते ॥ विभावादिजन्याभिव्यक्तिविशिष्टरत्यादेरेव
सत्यादत्तस्य च विभावादिव्यक्तिपूर्वमसत्त्वात् ॥ पूर्वमतस्य घटादेरा लोकदिनाभिव्यक्तिः ॥ शिव ॥

॥ ३३ ॥

दर्शनात् ॥ तद्वाहकेचनतिर्विकल्पके ॥ विभावादिज्ञानस्य रसनिर्विकल्पकजननायोग्य
 त्वात् ॥ निर्विकल्पकस्य जन्यज्ञानाजन्यत्वनियमात् ॥ नापि स विकल्पके ॥ विभावादि
 समूहो लवनस्य रसत्वात्तेषां संबंधग्रहाभावात् ॥ न च स्वभिन्ननिर्विकल्पकाग्राह्यत्वेपि
 स्वप्रकाशत्वात्स्वविद्वयकत्वात् ॥ इदं च युक्तयोगिज्ञानाद्विलक्षणां ॥ तस्यात्ममात्रविषय
 यकत्वात् ॥ अस्य गुणालंकाराद्यधिकविषयत्वात् ॥ युंयानयोगिज्ञानादपि तथा ॥ त
 स्य भेदावगाहित्वात् ॥ अस्य च विभावादिभेदानवगाहित्वात् ॥ न च भयग्राह्यत्वनियेधेया
 यत्नमेव न स्यादिति चेत्तात्पर्यं ॥ लोकोत्तरत्वादभिध्यते ॥ इति दिक् ॥ ननु ॥ रजनि रजनि
 चंद्रिका वरातामलयजसौरभममदुरस्समीर ॥ कलमिह कलयंतो चंचरीकास्तस्मिन्नेव ॥
 परिहारिमाप्रियस्येत्यादावा लवनविभावमात्रस्य ॥ शरकांडपांडुगंडुस्थले यमाभाति

परिमिताभरणा ॥ माधवपरिणतापत्राकृतिष्यकुसुमेवकुंदलतैत्यादावनुभवमात्रस्य ॥

॥ रचं ॥ स्तिमितविकसितानामुल्लसुल्लसद्गुल्लतानामसुरासुकुलितानांप्रीतिविस्तारभाजां ॥

॥ ३४ ॥ प्रतिनयननिपातिकिंचिदाकुंचितानां ॥ विविधमहमभूवंपात्रमालोकितानां ॥ इत्यादौ

चसंचारिमात्रस्यसत्त्वोपरिसानुभवादिभावादीनांप्रत्येकैरसाभिधंजकत्वात् ॥ सूत्रेद्वेन

मिलितानामुपादानमितिचेत् ॥ सत्यं ॥ तत्राप्यन्यतेरगद्वयोरुक्तेयात् ॥ अत्येकमात्र

स्यस्मात्तस्माद्भाषणात् ॥ रतिर्यत्रस्थायीशृंगारः ॥ रतिश्चस्त्रीपुंसयोरन्योन्यालेवनः ॥ स ॥

त्रेमाख्यश्चित्तवृत्तिविशेषइतिरसगंगाधरः ॥ सजातीयविजातीयैरतिरस्लतमूर्तिमा

न ॥ यावद्वसंवर्तमानःस्थायीभावउदाहृतः ॥ भरतः ॥ यथानराणांनृपतिःशिष्या

णांगुरतोयथा ॥ तथैवसर्वभावानांस्थायीभावोमहानिहः ॥ सदिविधः ॥ संयो

॥ ३४ ॥

गोविप्रलभश्च ॥ तदुक्तं ॥ अनुरक्तो निश्चयेत्यत्रान्योन्यविलासिनौ ॥ दर्शनस्य दर्शना
 क्षीनिसंभोगो मुदा न्वितः ॥ यत्र तुरतिः प्रकृष्टानां भीष्टमुपैति विप्रलभोसौ ॥ स भोगो
 यथा ॥ गाढालिंगनपूर्वमेकमनवाद्युतेजितं चुंबनं तत्किं चित्पारिभ्य रत्नममुना प्रत्य
 र्पितं चानया ॥ नैतत्तादृगिदं न तादृशमिति प्रत्यर्पणाव्यगुयो ॥ युनोश्चुंबनमेकमेव च
 हृदयारात्रिर्गता नन्वतोः ॥ यथावा ॥ मुक्ताः पतंत धूमोवालाः कलयांत केवलां मुक्तिं ॥
 चुचत्यं वचमवनिं विपरीते किं न विपरीतं ॥ विप्रलभो यथा ॥ कामकामकेपोल
 माननमुरा कादिन्ययुक्तस्तनं ॥ मध्यः क्ता ततरः प्रकामविनता वंसौ क्वकिः ॥
 पादुराः ॥ शोच्यां पियदर्शना च मदनल्लिख्यमातन्यते ॥ पत्राणां भिवशो
 यशो न मरुता स्पृष्टा लता माधवी ॥ अयं च अभिलाषहेतुकः ॥ पूर्वसंग

॥२०॥

॥३५॥

३५

स्मानुपजातकत्वात् ॥ संगमोत्तरकालीनोयथा ॥ अजमयेतेराविराग अ
गुह्यसुहाइसंभरंतीयि ॥ अहिणवमेहारारवो शिसामिओपडहोव ॥
देवादेविव ॥ यारतिर्युथा ॥ अहंस्त्वकामस्तद्वक्तृस्त्वेचकामानयाश्रयः ॥
नान्यथावयोर्याराजसेवकयोषिः ॥ मुनिविषयायथा ॥ भवत्संभावनोत्था
यपरितोषायमूढते ॥ अपिच्यपूदिगंतानिनांगानिप्रभवन्तिमे ॥ पुत्रविषयाय
था ॥ आलक्षदंतमुकुलाननिमित्तहोसेरव्यक्तवरांरमणीयवचःप्रवृत्तीन् ॥ अका
शयः प्रगाथिनः स्मनय ॥ हंतो धन्यास्तदंगरजसामलिनीभवती ॥ स्वराजादि
विषयेषुदाहर्षे ॥ व्यभिचारीयथा ॥ शिष्टः कंठकिमितिमनयामूढयाप्राणाना ॥ शिषः ॥
थः ॥ श्रुवत्यस्मिन्वदन्विद्वति ॥ किं कृतार्जनदृष्टः ॥ नोक्तः ॥ कस्मादिति नवव

॥३५॥

धूरंतरालोचयंती ॥ पश्चात्तापं वहति तस्मिन् प्रेमिणा जातिरसज्ञा ॥ एतएव नोचित्य
 प्रयुक्ता आभासा ॥ रसाभासो यथा ॥ शस्त्रीकृतस्तुतये हरिपुंगवेन लंकेंद्रवकसि सृणा
 लसदुपपात तत्र स्थितेस्तु कुसुमे ॥ कुसुमे युरेन सीता वियोगविधुरं हठमाजघान ॥
 ॥ भावाभासो यथा ॥ मुरं यदि किमिंदुनायदि चलावले लोचने ॥ किमुत्पलकदेवैके य
 दितरंगभंगी भूवा ॥ किमात्मभवधृत्वा नायदि मुसंयता कुंतला ॥ किमंशुहडवेरयादि
 तनूरियं किं श्रिया ॥ अत्र समाना मानोचित्यप्रयुक्तं ॥ एवं भावशांति तदुदयसंधिभाष
 शवलानामप्यलस्य क्रमत्वं बोध्यं ॥ रसभावतदाभासभावशांत्यादिरक्रमः ॥ इति काव्य
 प्रकाशोक्ते ॥ इत्यसंलस्य क्रमध्वनिः ॥ संलस्य क्रमध्वनिस्त्रिविधः ॥ शब्दशक्तिसूत्रो
 र्थशक्तिसूत्रो उभयशक्तिसूत्रश्च ॥ तदुक्तं ॥ अनुस्वानामसंलस्यक्रमव्यंग्यक्रमस्तु ॥
 यः ॥ शब्दार्थोभयशक्त्युत्थस्त्रिधा संकथितो ध्वनिः ॥ आद्यादिविधः ॥ व्यंग्यस्य व

स्तुलंकारभेदात् ॥ अलंकारो यवस्तेव वशाद्वा घञावभक्तौ ॥ प्रधानत्वेन सज्ञेयः श
 द्वात्तु द्वेवादिधा इत्युक्ते ॥ द्वितीयस्तुष विधः ॥ व्यंजकस्यार्थस्यालंकारत्ववृत्तमात्र
 त्वत्पेरादिविधस्यापि लोकसिद्धत्वकविप्रोदोक्तिमात्रकल्पितत्वाभ्यां द्वे विद्वेन चानु
 विध्यं अग्यस्यापि वस्तुलंकारत्वभेदेन द्विविध्यमिति विभागात् ॥ यत्तु कविनिबद्धवक्तृप्रो
 दोक्तिसिद्धत्वेनापि वस्तुलंकारयोर्भेद उक्तः ॥ सोऽत्र न परस्मैतः ॥ कविनिबद्धवक्तृनि
 बद्धप्रोदोक्तिमिदं त्वादिनाभिदापेते ॥ तस्यापि कविनिबद्धत्वविशिष्टमित्युक्तौ तु प्र
 थमस्यापि कविनिबद्धवक्तृलोकोत्तरवर्णनानिपुणत्वेन कवित्वात् ॥ नपायात् ॥ तत्क
 ल्पितस्यापि कविप्रतिभाकेल्पितत्वस्य दुर्वारत्वात् ॥ वाचशक्तिमूलो अलंकारश्च ॥ शिवः ॥
 निर्यथा ॥ लंका लआरापुत्तत्रावसंतमासेकलङ्गपसराणा ॥ आपीहलोहि ॥ ३६ ॥

आरांवेहे इज्जणो पत्ता सा रां ॥ अत्रपत्ताशादिपदानोररुसादित्वपद्वितीयार्थप्रति
 पादकत्वे अ संगतं माभूदित्यतः ॥ किंशुकपुष्पे राहु सोपमा व्यज्यते ॥ रूपकापेक्षया प्रथ
 मप्रतीतिकत्वात् ॥ न च व्यंग्यस्य प्राधान्यादलंकारत्वात्तु पर्यतिः ॥ तस्य परोपकारत्वं च
 पत्तादिति वाच्यं ॥ रक्षापेक्षया गुणीभावेपि वा अपेक्षेयं प्राधान्यानेपीकारात् ॥ तादृ
 शो वस्तु धनिर्यथा ॥ यामि विधावभ्युदिते पुनरेव्यामीतियत्त्वया कथितं ॥ जानात्सु
 दंतमात्रं नेदंतत्वेन मुग्धवधूः ॥ अत्र प्रवा सोद्यमानि वर्तस्वेति वस्तु त्वपो र्थस्तद्वदमात्रं
 गम्यः ॥ शब्दशक्तिमूलपदोपादाने यद्योक्तानवबोधात् ॥ तदर्थकपदोत्तरप्रयोगेपि गम्यते
 सोद्येशक्तिमूल इति विवेकः ॥ अथार्थशक्तिमूलानामुदाहरणं ॥ तद्युस्वतः संभावितव
 स्तुनावस्तु धनिर्यथा ॥ राज्याभिषेकसलिलकालिते मौले ॥ कथासकलस्मस्य ॥

॥ रुचं ॥
॥ ३७ ॥

37

गर्वभरमंथराक्षी पश्यति पदपद्मवंगधा ॥ इह मामेव प्रगास्यतीति व्यज्यते ॥ तेनेवालंका
रस्य यथा ॥ रंगी ससि उच्छेपपुल इ स हि जारोति राञ्चि उ धराणा ॥ अहो रिसि हि दिदु सिञ्च
मिञ्च प्या विवीर रिञ्च ॥ अत्र ता अ धन्या अ ह नु धन्ये ति व्यतिरेकः ॥ तादृशे भालंकारे
रा वस्तु नो यथा ॥ सा त इ स ह त्थ दि रां अ ज्ञा वि रे सु अ ह ग ध वि र हि म्ना वि ॥ अब सिञ्च रा
अ र थ र दे व अ ब ॥ मालिञ्च वे ह ड ॥ अत्र न ग रे दे व ते वे त्पु म या त र सा अ व स्या द र र्णी या त
तेनेवालंकारस्य यथा ॥ सै के के शो यु व ज नं किले घ्य मि व ल धु मे खा त्वां ॥ सिर सा व हा ति भ
व त्प द व पुर र क्तो त्प ल क ला पं ॥ तेनेवालंकारस्य यथा भम ॥ उतां सि तां कि स ल यं अ वे राणा ॥ शिवः
भरणा रुणा मरणीना ॥ मिलनात्प्रथममशोकः पदपरिभेगा पुष्यिक्तः पश्चात् ॥ अत्र हेतु
लंकारा रक्तमरणीनामशोकताद्यात्मेन रूपकं ॥ यत्र केचिद्द्वयः परिहृति सहा केचि ॥ ३७ ॥

भुतरसहाः उभयशक्त्युत्थः ॥ यथा मम ॥ पीतांबरं च पलांतरात्मना घनतमालनीलेन
 भवता धतुतस्तिरारंभितनामकासांवा ॥ अत्र तमालनीलेत्येतत्परिचयसहस्रव्या
 नि ॥ अयं भेदो वाक्यमात्रे ॥ अन्ये तु पदे वाच्ये चेति विशेषः ॥ एवं संक्षिप्य प्रसंगो दुक्ता ध्व
 निविशेषाः ॥ भेदांतरा रागाकोरेषु हृद्यनिविस्तरभयान्नात्र प्रपञ्च इति दिक् ॥ मूलतश्च
 रागाभनिदये ॥ अविवक्षितवाच्यो यथा ॥ एकविंशद्वाग्रागहवस्समाहेतुत्वात् सप्त
 बहिसि ॥ आगमिसराग्रानोसत्रलो जीर्णदेवीक आग्रासो ॥ अत्र महिलापदस्य प्रशस्त
 महिलात्वेन नृपेण महिलायास्तक्षणा ॥ लोकोत्तररूपा वंध्यं ॥ अत्यंततिरस्कृतवाच्यो
 यथा ॥ आमत्रसइसे अत्रे पश्यरागानुहमलिगि अंगो तं किं उराजरासजासेम्य
 चंडिलं त्वा रा का मेमो ॥ अत्रपतिधृतापदे तद्विरुद्धमसत्तत्त्वं लक्षयति ॥ त्वयामम

॥रुचं॥

॥३८॥

३४

दोषोद्भावनेपि ॥ मया तव दोषो नोद्भाव्य तदतिस्वसाधुत्वं व्यंग्यं ॥ यद्यप्युत्तरोद्भूतरोष उद्भा-
वितस्तथापि जनजायात्तुपसामान्यधर्मपुरस्करेणोचितिनरोचः ॥ अयमत्र संग्रहः ॥ दौशा-
दीशक्तिरक्षणार्थं द्युत्येकं भेदमुच्यते ॥ दोलकरोत्यमी भेदाः प्राधान्येन त्रयोदशेति संक्षेपः
प्रकृतमनुसरामः ॥ विप्रलम्भेदशावस्था भरतेनोक्ताः ॥ प्रथमेऽपि भिलायः स्यात् द्वितीये चि-
तनं भवेत् ॥ अनुस्मृतिस्तृतीये तु चतुर्थे गुणकीर्तने ॥ उद्दिग्ः पंचमो प्रीतिः विलापः षष्ठ-
येति ॥ उत्पादः सप्तमो रोषो भवेद्यधिस्तथाष्टमे ॥ नवमजडता चैव मरणं दशमि भवेत् ॥
तद्विषयकोत्कटशा भिलायः ॥ यथा ॥ मनसि सैतमिव प्रियमीक्षितुं नयनयोः स्पृहया त-
स्तेनयोः ॥ ग्रहाणां शक्तिरभूदिदमीयूरोरपि न संमुखवाक्त्वं निस्तानि ॥ यथावा ॥ संभवे ॥ शिवः ॥
वसुखानि चेतसि परं भूमानमातन्वते ॥ यत्रात्मोक्तकथावतारिणो रतिं प्रसूतिनेत्रात्स

॥३८॥

वः॥ यद्वालेनुकलोदयादवचितैः सौरिचोत्पादि॥ तम्॥ तत्पश्येयमनंगमंगलगृहंभयो
 पितस्यामुखं॥ तत्समागमोपायपर्यालोचनेचिंता॥ फलेछानंतरमुपायेहोत्यतेरावेशपर
 त्वात्॥ तदुक्तं॥ किंनोपायेनसंप्राप्तकथंवासभवेन्मम॥ द्वितीनिवेदितेर्मावेरुमिचिंतोविनिर्दि
 शेत्॥ अकिंकरार्थविशेदितानिरसनावलयपरामर्शः॥ नीवीनाभ्यासंदर्शनंयकार्येदिती
 येत्॥ इदंयुस्ययापारस्यापुंफलसरां॥ यथा॥ किंतंविदुद्राणांअंजहसाआसंहि
 आहिवहुआहिं॥ काजिणाउअरिविडिअंतुहंसरातेहडापडिआ॥ यथावा॥ तस्या
 पकात्रस्यतिनेतसोपितव्येयदस्येपिनतजतेयत्॥ स्मेरेणधरेणरीतितक्षतीक्ष्णोर्ल
 नःस्वभविापिक्रियान्किमस्य॥ तद्विषयकसंस्कारजन्यंज्ञानंस्मृतिः॥ तदुक्तं॥ अहमुह
 निस्वसितैर्मनोरथधिवर्तनैः॥ अदेआञ्चान्यकार्यारागमनुस्मतिरुदाहृतः॥ यथा॥

॥ रु. चं. ॥
 ॥ ३५ ॥
 ३९
 पियसंभरणापलोहंतवाहविवात्रभीआरु ॥ दिडाइवंकगीवारहीवओपहिअजाआरु ॥
 यथावा ॥ लीनवप्रतिविंवितेवलिधितेवोत्कीर्णरूपवचप्रत्युपेवचवज्जलेपधटितेवांत
 निव्यादेवच ॥ सान्धेतसिक्कीलितेवविशिरेवओतोभुवःपर्वभिः ॥ श्रिंगासंततितंतुजाल
 निविडस्यूतेवलगाप्रिया ॥ तद्गुणानामुत्कर्षप्रतिपादनंगुणकीर्तनं ॥ यथोक्तं ॥ अंगप्र
 त्पंगलीलाभिर्वाकचेष्टाहासितेश्रो ॥ नास्त्यन्यशदृशस्तेनन्येतत्स्याद्गुणकीर्तनं ॥
 यथा ॥ तदधविश्रम्पदयालुरेधिमेदिनंनिनीयामिभवदिलोकिनी ॥ नखैःकिला
 रूपायिविलिरव्युपत्रिणातवैवरूपेणसमःसमाप्रियः ॥ यथावा ॥ सारमणीयकनि
 धेरधिदेवतावांसोर्दयसारसमुदायनिकेतनंवा ॥ तस्यःसरेवनियतमिंदुसुधामराल
 ज्योत्स्नादिकारणमभूत्मदनस्यवेधाः ॥ विषयेध्वरतिरुद्गः ॥ नउक्तं ॥ आसनेशय ॥ शिव ॥
 नेवापिनतिष्ठतिनह्यति ॥ नित्यमेवोत्सुकाचस्याडुद्गस्थानमेवतत् ॥ यथा ॥ अप ॥ ३५ ॥

तं श्रयांकथां युक्ते सर्वावस्था गतोपि हि ॥ प्रदेष्टुं चापरान्युंसो यत्रोन्मादः स उच्यते ॥
 तिष्ठत्यनिमिषदृष्टिर्दीर्घं निश्चसिति गच्छति ध्यानं ॥ रोदिति विरहकालेनाद्यमिदं स्या
 तथोन्मादे ॥ सद्विधा ॥ कायिकवाचिकभेदात् ॥ आद्यो यथा ॥ मोजरपि आलिंगसासु
 सम्बन्धमिरीरावाहुललित्राणां ॥ उद्दिष्टपरुस्तेरांश्च मेरा मरणांसि हि मुहेरा ॥ यथावा ॥
 विभेति रुष्टासि किले त्यक्तस्मात्सत्वांकिलोपेक्षितसत्यकांडे ॥ यांतीमिव त्वामिव यात्य ॥ ह ५ ॥
 हेतोः पृष्टत्वेव प्रतिवक्ति मोघं ॥ द्वितीयो यथा ॥ त्रिभागशेषास्तु निशास्तु चक्राणि
 मील्येनेत्रे सहसा व्युत्पन्नः ॥ कनीलकं हं ब्रजसीत्यलं कृवागसायकं ठापितं वाहुबंध
 ना ॥ यथावा ॥ हृत्तस्य यन्मंत्रयते रहस्त्वांतश्च कृत्वा मंत्रयते मुखे च ॥ तदैरिपुष्यायु ॥ शिवः ॥
 धमित्रचंद्रसरयौ चिती सा खलु तन्मुखस्य ॥ मदनजनितः संतापात्तादिभिरा रोषाधिः ॥ ४० ॥

तदुक्तं ॥ सामदानादिसंयोगेः काम्येः संप्रसारि ॥ सैर्वैर्निराशीकरणाद्याधिः ससु
पजायते ॥ यथा ॥ रीसासाहारवल्लीसरिसपसरणाचंदनुबेअकारी ॥ चंडोदेहसडाहोसु
मिरासरणाहाससोहामुहमि ॥ अंगरांपंडुभावोदिअहससिकलाकोमलोकिंचती
स ॥ रीचवाहपवाहोसुहअतुहअतुहकरुहोतिकुल्लाहतुल्ला ॥ यथावा ॥ यदिंदावा
नंदंपरायिनिजनेवानभजते ॥ चनक्तव्यतस्तापयदयमितिधोरिपिवयमं ॥ प्रियंगुश्यामांग
प्रहृतिरपिवापांडुमधुरंबपुश्यामक्षामंचहतिरमरीयश्चभवति ॥ जउताहीनचेष्टत्वमं
गानांमनसस्तथेतिदर्पणा ॥ तथाचभरतः ॥ स्पृष्टानकिंचिवृत्तेनवभृणोतिनपश्यति ॥
हाकषवाक्स्तत्स्मीकाजउतायांगतस्मृतिः ॥ अकांडदत्तहंकारतथाप्रशिथिलांगिका ॥
श्वासयस्ताननोचैवजउताभिनयेभवेत् ॥ यथा ॥ वअणोचअणोचलंसिससुस्सवहा

॥ रचं ॥

॥ ४१ ॥

राहुंकारं ॥ सहिदेतीरगासासतरेसुकीसद्मद्वेमेसि ॥ दर्पणो ॥ रसविच्छेदेहेतुत्वा मरणां नैव
रूपितं ॥ जानप्रयेतुतदाच्यं चेतसाकांक्षितं तथा ॥ आद्यं यथा ॥ अधिकः सर्वभ्यो यः प्रि
यः प्रियेभ्यो हृदि स्थितः स तत्तं ॥ सलुठति विरेहे जीवः कुठस्यास्त्वमिव संभोजे ॥ य
थावा ॥ सव्यापसव्यत्यजनादिरुक्ते ॥ पंचेषु वारोः प्रथमं जितासु ॥ दशासु शेषः खलु त
द्दशायातयानभः पुन्यतुकोरकेगा ॥ द्वितीयं यथा ॥ अनलभावमियं स्वनिवासिनो न वि
रहस्यरहस्यमबुध्यतः ॥ प्रशमनाय विधाय तृणान्पशुन् ॥ ज्वलति तत्र यड्किनु मेह
न ॥ यथावा ॥ यदि प्रिया वियोगे परिखिद्यते दीनदीनकं ॥ तदिदं दग्धमरणमुपयोगं क
यास्यति ॥ अज्ञाने विषये इहानुदयात्शाब्दं चाशुभं वा प्रियज्ञानं ॥ तदुक्तं ॥ अवशाद् ॥ शिवः ॥
ईनादापि मिथः संतुष्टरागयोः ॥ दशाविशेषो यो प्राप्नोत् पूर्वरागः स उच्यते ॥ अवशांतु ॥ ४१ ॥

भवेत्तत्र दूतवन्दिसखीसुखात् ॥ इन्द्रजाले च चित्रे च साक्षात् स्वप्नेऽपि दर्शनं ॥ अवरणं यथा श्री
रुद्रचंद्रदेवानां ॥ यस्याः कर्णानामात्रतोऽपि भवतो वस्थि यमीदृश्विधा ॥ येनांगेमलया निलिपि
भवति प्रयः करीषानलः ॥ हं होमानसवालिः श्रुतिपदं प्रत्याशमुद्गीविकां ॥ कूर्वेतं नय
नातिथिं पुनरहो कर्तुं किम्प्रां कुरुसि ॥ इन्द्रजाले दर्शनं यथामम ॥ स्मेरस्पर्शसरोज
केसरसिखासं होहसंदेहकृद्वासाचार्यिकवारिवाहसकलश्रीमानश्रीमातरः ॥ ता
रुणपाधिगमोत्तरानिपतिता नान्यंतकद्राधिमा ॥ नेहस्को नयनस्य संवननतां सरव्याः
समासादयत् ॥ इह रुक्मिराया इन्द्रजाले श्रीकृष्णस्य ॥ चित्रे यथा ॥ शनैरश्वरावन्तषट्
न्पश्यंश्चैव किंचन ॥ तन्मयीभूय चित्रस्थ इव सोऽप्यभवच्चिरं ॥ अत्र तापश्यालिखिता
यामंदारवाच्या सुंदरसेनस्य ॥ तस्थौ चित्रपटन्यस्तनिश्चलोत्फुल्ललोचना ॥ अ

धिष्ठितेवसुप्तेवविनिद्रंलिखितेवच ॥ अत्रतल्लिखितस्यमंदारवत्याः ॥ साक्षाद्यथा ॥
 भूयोभूयःसंविधनगरीरथ्ययापर्यटंतं ॥ दृष्ट्वादृष्ट्वाभवनवलभीतुंगवातायनस्थाः ॥
 साक्षात्कामंनवमिवरतिर्मौलतीमाधवंय ॥ द्वादोक्तंठालुलितलुलितैरंगैस्ताम्यती
 ति ॥ स्वप्नेयथा ॥ तदाकार्पवचस्तस्यतत्कन्यारूपदर्शने ॥ अतस्तस्यसहसाप्रबुद्धोस्मि
 निशाक्षये ॥ सुक्ताफलवजस्यपूर्वजन्मानुभूतापद्यावंतीस्वप्नेदृष्टवतइयमुक्तिः ॥
 प्रसंगादसांतरापुच्यंते ॥ हासस्थायीभावोहास्यः ॥ यथा ॥ मममअरा मरांगं
 मम्महंबहुअंतीसिसिरसअराकेमेरिादअंपकिववंती ॥ पसलसिभअमी
 दापकवलेतीरवलंती ॥ ममवशमराजादालावरासेवकुंती ॥ अत्रयद्यापारात् ॥ शिवः
 हासोत्पत्तिः सअलवनं ॥ अर्धस्येदादिरनुभावः ॥ ग्लानिः संकाह्यस्ययाचश्च ॥ ४२ ॥

मश्चपलतातथा ॥ सुप्तनिद्रावहितुं बहस्येभावा प्रकीर्तिता ॥ इति च्यमिचारिणः ॥ स्मितमथ
हसितं विहसितमुपहसिताहसितातिहसितमिति ॥ दोदोभेदोस्यातामुत्तममध्याधमप्रकृतेः ॥
इयदिकसिते गंडेकगंडैः सौषवान्वितैः ॥ अलक्षितदिजंधीरमुत्तमानां स्मितं भवेत् ॥ उ
त्फुल्लाननेन त्रंतुगंडे विहसितैरथ ॥ किंचित्क्षितदंतं बहसितं तद्विधीयते ॥ आकुंचिता
क्षिगंडं यत्तत्स्वरं मधुरं तथा ॥ कालागतं सास्यरगं तदे विहसितं भवेत् ॥ उत्फुल्लनाशिकं
यत्तु जिह्वा दृष्टिनिरोक्षितैः ॥ निकुंचितांगकशिरंतं चापहसितं भवेत् ॥ अस्थानहसिते
यच्च साश्रुनेत्रं तथैव च ॥ उत्कंपितांगकशिरंतं चापहसितं भवेत् ॥ संख्यं साश्रुनेत्रं च
विहसितस्वरमुद्गतं ॥ करोपगूढपार्श्वं च तच्चातिहसितं भवेत् ॥ शोकस्थायीभावः कर्

राः ॥ यथा ॥ जो वि अजे उरा जगदिष्टो इहा सहंतु रज मलां ॥ इति असि क हरा पीत्ये
 अण्डां न जे असे सत्रा सामस्य ॥ अत्र रावरा आलंबनं ॥ तदशा विशे यदर्शनं मुदी
 पनं ॥ परि वेदनादिरनु भावः ॥ निर्वेदश्च विचिंता चैतन्यरूपा न्यस्त्रे मेव ॥ जडता मेररा चैव
 व्याधिश्च कस्तुरा स्मृता ॥ इति यमि चारि राः ॥ क्रोधस्थायी भावो रोद्रः ॥ इति रोद्र सोद
 हो रोद्र वागे गवेष्टितं ॥ शस्त्र प्रहार भूयिष्ठ उग्र कर्म क्रियात्मक ॥ यथा ॥ देशः सो यम
 राति शो गित जे लै र्यो स्मिन्ददा पूरिता ॥ कुत्रा देवतथा विधः परिभवस्ता तस्य केशा ग्रहा
 तः ॥ तान्पे वाहित शस्त्र धस्मर गुरु राप ह्ना राभा संति मे ॥ यद्रामे राचूतं तं देव कुरुते दोराणा
 यानिः क्रोधनः ॥ अत्रापकारक आलंबनं ॥ तदपराधादि ज्ञान मुदोपनः ॥ नत्रा रुणा ॥ शिवः
 हिरनु भावः ॥ गवौ स्रयात थोभा ॥ द आ वेगो मदस्य च ॥ क्रोधश्च जडता हवो रोद्र ॥ ४३ ॥

AR
1914

॥८८॥

॥४४॥

॥४४॥

र्षोयथा॥ यत्किंचिदेदं विजितमस्यां पुष्टि च्यां यद्देवानां त्रिदशानां परं यत्॥ प्राजापत्यां त्रि
दिवं ब्रह्म लोकं नाधर्मतः संजय कामयेहं॥ तत्र तत्र द्वियया आलं वनाति॥ अनुभावाः स्य
ष्टा॥ अस्मो हस्तथोत्साह अवे गोहयै रवच॥ अमर्षो प्रतिबोधश्च क्रोधोऽसूया धृतिस्त
था॥ गर्षश्चैव धितर्कश्च मतिश्चैव तथो ग्रता॥ अमर्षोऽथमदश्चैव वीरेभावा भवंति हि
इति च्यभिचारिणाः॥ रोदः क्रोधस्थायी॥ अत्र तु च्यभिचारीति भेदः॥ न च विनिगमका
भावः॥ प्रवृद्धा प्रवृद्धत्वे योस्तथात्वात्॥ तत्त्वे च बहुल्य विभाजत्वमित्यभियुक्तः॥ तथा
च मुनिनोक्ते॥ सर्वेषां समवेतानां नृपं यस्य भवेद्दह॥ समंतद्वोरसस्थायी श्रेयाः संचा
रिणो मताः॥ रत्नाकरेऽप्युक्ते॥ रत्नादयः स्थायि भावास्त्युभयैर्यष्टविभावजाः॥ स्तोके वि
भावे रत्नत्वात् तत्सर्वयभिचारिणाः॥ एवमन्यत्राथुहं॥ भयस्थायी भावा भयानकः॥ ॥ शिवः ॥
॥ यथाः॥ घोरान्तर कपालकुंडलवती विद्युच्छटा दृष्टिभिः॥ भुवंतीं विकराल दृष्टि मनल ॥४४॥

ज्वालापिशंगैकवै ॥ दंष्ट्रा चंदकलां कुरांतरललजिह्वां महामैरवीं ॥ पशंत्वाश्वमे
 मनः कदलिकेवाद्याप्यहो वेपते ॥ इहभयहेतुरालंबनं ग्रहणो घमां दिरुदीपनं ॥ मु
 रशोद्यादयोनुभावाः ॥ चरणद्वयकपेस्तंभनजिह्वा विलेहमुखशेरे ॥ स्वस्तसर्वि
 यस्तगात्रैरस्याभितयससंवास ॥ स्वेदश्चवेपथुश्चैवरोमांचोग्रहस्तथा ॥ त्रास
 श्चमरणं चैव वैवर्णं च भयानके ॥ इतिव्याभिचारिणाः ॥ जुगुप्सास्यायिभावाविभक्तः
 यथा ॥ अत्रैकल्लितमंगलप्रतिसारास्त्रीहस्तरक्तोत्पलः ॥ व्यक्तोत्तंसभूतः पिनस्यसि
 रसाहत्पुंडरीकस्त्रजः ॥ सप्ताः शोणितपंककुंकुमयूयः सभूयकांतैः पिवं ॥ त्यस्थिते
 हस्तः कपालचयैः प्रीताः पिशाचांगना ॥ अनाभिमतदर्शनेन च गंधरसस्य शशि
 वदो ये ॥ उदेजैश्च बहुभिर्विभक्त रससमुद्भवति ॥ पुरनेत्रविकूरानयानाश

॥ रु. वं. ॥

॥ ४५ ॥

५५

प्रह्लादोवनमितास्ये ॥ अव्यक्तपादपतेनैर्विभक्तः सम्यग्भिनेयः ॥ अपस्मास्तथो
न्मादोविद्यादोमदस्वच ॥ मृत्युर्व्याधिभयवैवभावावीभक्तसंश्रिताः ॥ इतिव्यभिचारि
णाः ॥ स्थायीभावोदुतः ॥ यथा ॥ आसिप्तोजयकुंजरेणानुरगान्निर्वणयन्वह्नभा
संगीतध्वनिनादुतः ॥ क्षितिभृतांगोष्ठीवृत्तिष्वन्तरां ॥ सद्योविस्मृतसिंहलेन्दुविभवः ॥
कक्षाप्रदेशेषहो ॥ द्वास्थेनैवकुतहलेनमहताग्राम्यायथाहंकृतः ॥ अत्रैवभवाद
यस्याद्या ॥ यत्वातिशयार्थयुक्तंवाच्यंशिल्पिचकर्मरूपं ॥ तत्संबद्धैर्यैरसोदुतो
नामविज्ञेयः ॥ स्पर्शग्रहसोल्लासितेहाहाकारेअसाधुचरिष्व ॥ वेपथुगद्गदवचनेः
स्वेदाद्यैरभिनयस्तस्य ॥ संभवेदश्चमोहश्चरोमाचोविस्मयस्तथा ॥ आवेगो नडनाह ॥ शिवः ॥
योमूर्च्छावैवाहुताश्रया ॥ इतिव्यभिचारिणः ॥ काव्येशांतौपिरसोनुभवासिद्धत्वात् ॥ ॥ ४५ ॥

तत्र निर्वेदस्याधिभावः ॥ तदुक्तं ॥ नयत्रदुःखं न सुखं न विन्तानेद्वयरागो न च काचिदि
च्छ ॥ रसः सश्रोतः कथितो मुनीदैः सर्वेषु भावेषु समप्रधानः ॥ अतएवायेनाद्येन सं
भवति गीतवाद्यौ स्तद्विरोधित्वात् ॥ अन्ये तु ॥ नाद्येऽपि संयुक्तः तद्गीतवाद्यादे स्त
द्विरोधित्वात् संगीतकारात् ॥ विषयविन्ता सामान्यस्य तद्विरोधित्वे पुराणां श्रवणादेस्तद्वि
रोधेऽपि न स्यादपि विरोधित्वप्रसंगात् ॥ यत्तु ॥ श्रोतस्य समसाध्यान्वा न्नेव तदसंभ
वात् ॥ अष्टविधरसानाद्येन श्रोतस्तत्र युज्यते ॥ इति तदप्यनुपयुक्तं ॥ नेटसामिष्य
क्ते रनंगीकारात् सामानिकानां शमवत्वे तदभिष्यक्तौ वाधकाभावात् ॥ नेटभयक्रो
धाद्यभावेऽपि तल्लिङ्गानां निवर्तिनाभ्यां सपाटवेन सांत्तरसंलिङ्गानां अपि अभिनयो
पपत् ॥ न च अस्य सत्वे स्त्रकारानुमते रभावः ॥ निर्वेदस्यामंगलप्रायस्य प्रथमनि

॥ रुचं ॥
॥ ४६ ॥

देशो मुख्यत्वेन स्थायित्वलाभार्थ इति प्रकाशकारादिभिर्मुक्तत्वात् ॥ ननु निर्वेदस्य
स्वावमाननरूपस्य स्थायित्वानुपपत्तिः ॥ शान्तस्य सर्वविषयपारहारजनितात्ममात्र
विश्रामाच्च नंदरूपत्वात् ॥ यत्र कामसुखलोके यत्रादिव्यं महत्सुखं ॥ तस्मात्सुखसु
खस्येते कलां नानि नियोडशीं इत्युक्ते ॥ एतेन यस्य सर्ववृत्तिविरामो यस्य स्थायी
त्यपि निरसं ॥ अभावस्य तदयोगात् ॥ न च चित्तव्यापारनिवृत्तिरूपत्वाच्च मस्यापि
कथं स्थायित्वमिवाच्यं ॥ निरीहावस्थायामात्मविश्रान्तेरेवात्र अमण्यदार्थत्वात् इति
काव्यप्रदीपादिभिर्निर्गुणितत्वात् ॥ सर्वत्र कथं सूत्रसंमतिलाभ इति चेत् ॥ सत्यं ॥ तत्र
निर्वेदो नाम दारिद्र्यन्यक्कारव्याध्यमानोत्कुष्ठक्रोधताडनेष्वजनव्रियोगतत्त्वज्ञाना
दिभिर्विभोषैस्त्यद्यत इति सूत्रकारेणोक्तत्वात् ॥ नित्यानित्याविवेकरूपतत्त्वज्ञा

॥ शिवः ॥

॥ ४६ ॥

नजन्यस्यचनिर्वेदस्यशृंगारदौव्यभिचारित्वानुपपत्त्यातत्स्थायित्वस्यतदनुमतत्वात्॥
तदुक्तं॥स्थायीस्यास्याद्विषयेव्येयतत्त्वज्ञानाद्भवेद्यदि॥इष्टानिष्टवियोगात्तद्वृत्त
रूपव्यभिचार्यसौहृति॥विषयेष्वनुपादेयत्वज्ञानस्यचनिर्वेदपर्यवस्यत्वात्॥परिहृतो
कान्कर्मवित्तान्त्रात्मणोनिर्वेदमायादितिश्रुत्वादिसिद्धत्वात्॥आगाभावमात्रस्यत
थात्वेनयुक्त्यादौनिर्विस्मयत्वप्रसंगात्॥आत्मनिर्विकल्पस्यचकाव्याधनुपपाद्यत्वात्॥
रसस्यविभावादिसमूहावलंबनरूपतयाःसर्वसिद्धित्वात्॥यथा॥अहोवाहुरिवा
बुसुमशयनेवाह्यदिवो॥मरुतोवालोषेवावल्लवतिरिपोवासुहृदिवो॥तुरगोवास्त्रे
णेवाममसमहशोयांतुदिवसा॥कवित्युत्पत्त्येवमिदंशिवशिवशिवेतिप्रलपतः॥के

॥ रुचं ॥

॥ ५७ ॥

५७

चित्तु ॥ निवृत्तौ शांतश्च प्रवृत्तौ मायास्तौ पियुक्तः ॥ तत्र रसोत्पत्तिर्नैति दुर्वचत्वात् ॥ न
जशरतीरेवेति चित्तु ॥ मेवं ॥ सनतावल्लुंगारहास्यरौद्राणां च मिचारी ॥ तद्देरिणां वीभ
त्सकरुणा दुतानां तत्र सत्त्वात् ॥ नापि वीभत्सकरुणा दुतानां तद्देरिणां शृंगारहास्यरौ
द्राणां अपि तत्र सत्त्वात् ॥ न च माया सामान्यरसस्तादृशे यो रसवन्त्य इति वाच्यं ॥ शांतस्य बहि
र्भावापत्तेः ॥ किंतु प्रबुद्धमिथ्याज्ञानवासनारसः ॥ मिथ्याज्ञानं स्याधिभावः ॥ भोगा मेकध
र्माधिर्मा विभावाः ॥ पुत्रकलत्रविजयसाम्राज्यादयः अनुभावः ॥ विद्युद्वत्कादाचित्कप्र
काशादप्यदयोऽप्ये भावाः ॥ सत्तत्र व्यभिचारिणाः ॥ यथा ॥ वादी लादी दृग्गं भोरु हरमस
करीवापिकाकापिक्रीता ॥ तल्यं चंडाजुकल्यं प्रकटयति मिथः ॥ कामिनी कामिनी तः ॥ र
पं कामानुवृपं मणिमयमभव नं वंधुरं वंधुरं के ॥ लोके लोके शकस्य न्वमसिननुभवेत्स

॥ शिवः ॥

॥ ५७ ॥

र्वदासर्वदाता ॥ इत्याहुः ॥ तच्चिंत्यं ॥ शंगतरसस्याप्यविद्यातत्कार्यान्यतरविषयक
 त्विनवहिर्भावस्यशंकितुमनर्हत्वात् ॥ मिथ्याज्ञानवासनायाश्च सर्वदापि प्रवृत्तत्वात् ॥
 काव्यादिभोजायमानस्य विषयज्ञानमात्रस्य रसत्वापत्तेश्च ॥ तत्र च भक्तारस्या ननु
 भूयमानत्वात् ॥ व्यभिचारिस्थायिभावानां व्यवस्थानुपपत्तेश्चेतिदिक् ॥ अथ व्यभिचा
 रिरागो निवृत्तौ ॥ विविधं व्याभिमुख्येन रसान्प्रतिचरतीति न व्यभिचारिणा ॥ स्थायिन्य
 उकूलत्वे सति विभावा नुभावभिन्नत्वं लक्षणा ॥ अनुकूलत्वं तु रसव्यंजकत्वे सति रसः
 प्रतीतिविषयत्वं ॥ अतो रसवाक्यवाक्यभावनायां नातिव्याप्तेः ॥ ते च त्रयत्रिंशत् ॥ त
 ड्कं ॥ निर्वैरग्लानि संकारव्यातथास्त्यादमश्रमा ॥ आलस्यं चैवैन्यं च चिंता मोह

॥ रुचं ॥

॥ ४८ ॥

५४

स्युतिर्धेति व्रीडाचपलताचैव आधिगोजडतातथा ॥ गर्वो विद्यादत्रौत्सुक्यं निद्रापस्मा
सावच ॥ सुप्तं विवोधो मर्यश्चाप्यवहित्यंतथोयता ॥ मतिर्व्याधिस्तथोन्मादो मूर्च्छा मरणा
मेव च ॥ त्रासश्चैव वितर्कश्च विज्ञेया व्यभिचारिणाः ॥ त्रयः त्रिंशदमी भावाः समाख्याता
स्तुनामभिः ॥ त्रयः त्रिंशदिति आधिक्यनिरासार्थं ॥ तेन मात्सर्यो द्वेगदंभे व्योवि
कनिर्णयहै व्यक्रमा ॥ कुतकोत्कंठा विनयसंशय धार्ष्ट्यानां आधिक्यमनांशं क्यं ॥
मात्सर्यस्यास्त्याया उद्वेगस्य त्रासेदंभस्यावहित्ये ईर्ष्याया अमर्ये विवेकनिर्णयोर्मनो
है च स्यैत्ये रुमायां विनयस्य लज्जायां संशयस्य तर्कधार्ष्ट्यस्य चापलेचांतर्भावात् ॥
एतेन छलस्य व्यभिचार्यंतरात्वनिरस्तं ॥ अवहित्यकुशावंतर्भावात् ॥ अवोतरभेद
स्य सतोपनादरणीयत्वात् ॥ विभागशास्त्रकारैश्च यास्वनियामकत्वात् ॥ तत्त्व

॥ शिवः ॥

॥ ४८ ॥

ज्ञानापरीक्ष्यादेर्निवेदः स्वापमाननं ॥ तदुक्तं ॥ इष्टजनप्रयोगाद्धारिद्र्यादाधितस्तथा
शाकात् ॥ परां च द्विदृष्ट्वावा निर्वेदो नाम संभवति ॥ वाय्यपरिप्लुतनयनः पुनः पुनः
श्वासक्षीनमुखनेत्रः ॥ योगीवध्यान्परोभवति हि निर्वेदवान्पुरुषः ॥ यथा ॥ संतापोह
दयस्मरानुल्लङ्घ्य संप्रत्ययं सखता ॥ नास्त्येवोपशमो हि संप्रति पुनः ॥ किंतु सुधाताम्य
सि ॥ यन्मूढनमया तदा कथमपि प्राप्नोतीत्याचिरं ॥ वित्येस्तत्त्वयि शोद्धचंदनरसः ॥
स्पर्शानतस्याः करः ॥ रत्यायाः सकलाभ्यासात्स्नानिर्निष्प्राणतिवया ॥ आधिव्या
धिजन्यबलहानिजन्योदुःखविशेष इव शयार्थः ॥ सतेनबलहानिरेवस्नानिरित्यपास्तं
नाशस्याभावत्वानुपपत्ते ॥ नचायं श्रम एवेति वाच्यं ॥ तद्भक्त्यभावादि तिरसंगंगाधरा
दयः ॥ आतितमासमपादि जडाशयं स्मितलवः स्मररोपितक्षतनं ॥ अजनिपंगुर

॥ रुचं ॥

॥ ४६ ॥

५९

पांगनिजांगरा भूमिकरोपितदीक्षारखंजनः ॥ चिंता वैकुण्ठ व्यजनिकाशंका निष्ठसमु
न्नयः ॥ उन्नयउत्प्रेक्षा ॥ तदुक्तं ॥ द्विविधारांकाकार्या आत्मसमुत्थावपरसमुत्थाव ॥ या
तत्रपरसमुत्थासा ज्ञेयाह ॥ सिंवेष्टाभिः ॥ कश्चित्प्रेवेपितांगस्तथोन्मुखोववीकृतेव
पार्श्वानि ॥ गुरुसज्जमानकंठः स्यामास्यः संकितः पुरुषः ॥ यथामम ॥ पुलककुल
कंठकृत्तकपोलफलकंविलोकेनेतस्य ॥ मुग्धेसंवृण्वसनां चलेनदिगवेक्षणेन
क्षतं ॥ परोत्कर्षाक्षमास्रयागर्वदोर्जन्यमन्युजा ॥ तदुक्तं ॥ परसोभाग्निश्वरतामिधाली
लासमुद्गुयंदृष्ट्वा ॥ अभिनेतव्यास्रयाहतापराधाभवेयुश्च ॥ भ्रुकुटिलोक्तदुर्गैः ॥ शिवः ॥
सेव्याक्रोधपरिक्लान्नेश्चित्रे ॥ गुरानाशनविद्वेष्टस्तस्याः कायेसदाभिनयः ॥ यथा ॥ ४६ ॥
तत्रापमीशभुजपीडितसारमेव प्रागप्यभज्यतभवांस्तुनिमित्तमात्र ॥ राजन्यकप्रधनसा

धनमस्मदीयमाकर्षकार्मुकमिदं गरुडव्वजस्य ॥ संमोहानंगभेदः सखलदं गव्वो ग
तिः ॥ मधुपानादिजो जेयो मशे विविधभावकृत् ॥ तडुक्तम् ॥ विविधवस्तुमदः कायस्तरु
रोमध्यास्तथापहृष्टश्च ॥ करणपंचविधस्याज्ञस्याभिनयेप्रयोगविदां ॥ काश्चिन्म
त्तोगायतिरोदितिकश्चित्था हसतिकश्चित् ॥ पुरुषवचनाभिधायी काश्चित्कश्चित्
थास्वपितिः ॥ उत्तमसत्त्वः शैते हसति च गायति च मध्यमः प्रकृतिः ॥ स्मितमधुरवचन
रणो हृष्टतनुः किंविदाकलितवाक्यः ॥ स्वप्रचारविरुद्धगतिस्तर्हणमदस्तत्तमप्रकृतिः ॥
सखलिताद्युगीतनयनस्वरु व्याकुलितगात्रविह्वलः ॥ कुठिलव्यावृद्धगतिर्मध्यमदोम
ध्यमप्रकृतिः ॥ नष्टस्मृतिर्हतगतिश्चरित्तिहिक्कादिकैः सुवीभत्सः ॥ गुरुसज्जमानकंठो नि
शीषति चाधमः प्रकृतिरित्यादि ॥ यथा ॥ दृश्विलासवश्रांसुहे दुहे अपा अपडिअ

॥ रुचं ॥

॥ ५० ॥

५०

सत्त्वावा ॥ अरावे किं अलजा ईदुधी सत्यजं पि आइप सत्ता ॥ अमः चेदोद्यगत्या
देः सनिश्वासादिकुन्मत्तः ॥ तदुक्तं ॥ अध्वगतिव्यायामान्नरस्यसजायतश्रमानामः ॥ निश्वा
सदर्शनस्वेदसस्याभितयः प्रयाक्तव्यः ॥ अस्यवलसन्त्विपि जायमानत्वा कुरीरव्यापारजत्वा
अनग्नानावन्तर्भावः ॥ यथा ॥ स्वस्तांसावतिमात्रलोहिततलोवाहूद्यदोत्सेपणात् ॥ अद्या
पिस्तनवेपथुं जनयतिश्वासः प्रमाराधिकः ॥ स्वस्तं कर्णं शिरीषाधिवर्देनेद्यमभंसा जाल
कं ॥ बंधेश्रंसिनिवैकहस्तजमिताः पर्याकुलामूर्द्धजा ॥ श्रमादिजनमालस्यं पुरुषार्थ
स्वनादरः क्रियास्तद्वैद्यार्थः ॥ अस्मामर्थ्याभावादिवैकशून्यत्वाभावाच्चानिजड
ताभ्यांभेदः ॥ यथा ॥ प्रबुद्धायाः प्रातर्लसदलसदोर्वन्निवलयं ॥ गलनम्लीदाम्नः शिथि
लकवरीबंधसमये ॥ प्रियालोफेद्यूरान्नयनमसूरास्निग्धमधुणे ॥ मुखेजंभारंभोज

॥ शिवः ॥

॥ ५० ॥

यतिमृशमंभोरुहदृशः ॥ रोगित्योदरेनोजस्यंदैन्यमालिनतादिक्कत ॥ यथा ॥ वेगं करो
 तितुरगत्वारितं प्रयातुं प्रागाद्ययान्नपरगास्तु तथा वहंति ॥ सर्वत्र योतिपुरुषस्य बलाः
 स्वभावाः ॥ स्विन्नास्ततो हृदये मेव पुनर्विश्रंति ॥ ध्यानं चिंता हिताप्राप्ते संतापादिकरी
 मता ॥ तदुक्तं ॥ सोऽसितैर्निश्वासेः संतोषेऽप्येव न्यहृदयतया ॥ अमितेन व्याचिंता मु
 दाविहीनैरधृत्याच ॥ यथा ॥ मालत्याः प्रथमावलोकदिवसादारभ्य विस्तारिणा ॥ भूय
 श्वेषविचेष्टितैर्मृगदृशा नीतस्य कोटीं परां ॥ उरुकांतरे आच्छातः ॥ आच्छातः खलु सर्वथा
 त्यमहनायासप्रबंधस्य मे ॥ कल्याणां विदधातु वा भगवती नीतिर्विपर्येतु वा ॥ न चायं
 वितर्कस्वइति वाच्यं ॥ किं न विव्यतीति चिंतायाः पूर्वपश्चाद्वातदुपपत्तेः ॥ वितर्क
 स्यादक्षरैः पूर्वपश्चात्पेवोपजायत इत्यभिपुक्तोक्तेः ॥ मोहो विचिंताभीतिदुःखा

॥ रत्नं ॥
॥ ५१ ॥

51

वेगानुवर्तितैः ॥ तदुक्तं ॥ अस्थानेतस्करान्दृष्ट्वा त्रासैर्वापृथग्निधे ॥ तत्पुत्रीकारश्च न्यस्य
मोहः समुपजायते ॥ व्यसनाभिघातपूर्ववैराजसंभरणजो भवति मोहः ॥ सर्वेन्द्रियसंमोहा
तस्योभिनयः ॥ प्रयोक्तव्यः ॥ वस्तुतत्त्वानवधारणो वित्तवृत्तिर्मोहः ॥ शून्यताव्यवहितो
केचित् ॥ यथा ॥ निवृत्तिर्प्रत्येकं भवति करणानां स्वविषया ॥ स तथा सर्वाणामस्मृतिजं
नफतामेव दधती ॥ अतस्मिंस्तद्भावं भजति च समस्तं स्वप्नार्था ॥ कथं कारणं सर्वपरिणा
मतिक्रान्तामयमिदं ॥ स्मृतिः पूर्वाभूतार्थाविषयज्ञानमुच्यते ॥ तदुक्तं ॥ अन्यत
त्त्वमतिक्रान्तं तथा मतिविभावितं ॥ विस्मृतं च यथावृत्तं स्मरेद्युः प्रीतमानसाः ॥ स्या
स्याभ्याससमुत्थाश्रुतिर्दर्शनसंभवा स्मृति निपुणैः ॥ शिर उदाह नकैपैर्भू
क्षैपैश्चाभिनेतव्या ॥ यथा ॥ राट्टारागद्वितिलंतरं विचलित्रास्तथा शिवा ॥

॥ शिवः ॥
॥ ५१ ॥

स्थली ॥ ओषधेस्त्रक्लीतरंगमुच्चरं कंदोतिरिहृद्वि ॥ वेणीं संपूणा आराणो दुबल
रोलङ्गं थराणि गण ॥ जा आती अचनु बिहातरा लदातं संचलं ती अमे ॥ अभोस्य
र्थस्य संपाप्तास्युहार्याप्ताधृती ॥ तदुक्तं ॥ प्राप्तानामुपभोगः शब्दरसस्पर्शगंधानां ॥
अप्राप्तानामनुनोवनेचनभपेद्वृत्तिः सगु ॥ विज्ञानशौचसमुद्रवक्रतिशक्तिसमुद्र
वाधति सुद्धिः ॥ भयशोकविषादाद्यैरहितानुसदापयोक्तव्या ॥ यथा ॥ मुहपेक्ष ॥
पइसेसावहुसविसेसदंसगुमता ॥ दोषिक अथापहं अमहिल प्रिसं वमसनि ॥ सं
कोचश्चेतेसाब्रीडावैवर्णीधोमुखवत्कृत ॥ तदुक्तं ॥ लज्जाधो गुरुमुखो भूमिंचलित
नखां अपारिप्लव ॥ वस्त्रां ग्ल्नीयकां संस्पर्शजीर्णः कुर्यात् ॥ यथा ॥ शिर्हं अ
रासि प्यंत हसारि आर उल्लावि अस्त्रगुस्त्रुर ॥ जहतं चेलमासरा आरिणो क

रपुपलङ्गणं ॥ यथा ॥ अस्थानगामिभिरलंकरणैरुपेताभयः पदसवलितनिङ्गुतिरप्र
सन्ना ॥ वागीवकापिकुकेवर्मधुपानमत्तागेहान्निपातवहुलैर्विनिर्जगामः ॥ अप्रति
पत्तिजडतास्यादिष्टानिष्टदर्शनश्रुतिभिः ॥ अभिमिथनयनीनरीकरात्तद्योभावादय
स्तत्र ॥ मेहेचादुषादेरनुत्पत्तिरेव ॥ इह तु तदुत्पत्ता अपि प्रकारविशेषावगाहनं वा हुत्वा
भावश्चेति विशेषः ॥ यथा ॥ पेच्छ इत्यलङ्कृतं वंदीतं गीतं सप्त इत्युक्तं अंसः ॥ जहप इजं अ
फुडत्थं तदसहि अचदुसं किप ॥ गेषाभिज नत्तावरापधने अर्यादिमिमतः ॥ सविज्ञासां
गसंबीक्षानयाविज्ञादिकृतुसः ॥ यथा ॥ ध्यतायुधोयावदहं तावदन्ये किमायधे ॥ य
द्वा नासिद्धमस्त्रेणाममं तत्केनैवेत्यति ॥ प्रारथकार्यासिद्ध्यादिविद्यादः सत्त्व संह
यः ॥ निश्चासो द्यासरुतापः सहायान्वेषयणादयः ॥ तदुक्ते ॥ कार्यानिस्तरणाक्षत

॥ रुचं ॥

॥ ५३ ॥

53

श्रोत्र्यादिग्रहणाराजदेशोद्योते ॥ देवादिष्टेयार्थस्तदसंप्राप्तौ विद्यादः स्यात् ॥ यथा ॥ मम
प्राणाधिकतस्मिन्नंगानामीश्वरहते ॥ उक्तुमन्नपिलज्जह माभ्यासेतात काकेथा ॥ काला
रुमत्वमौक्तकं रम्पे धारतिसंभ्रमे ॥ तत्रोक्ता सत्तराष्ट्रस हतापः स्वदविभ्रमा ॥ यथा ॥
श्वस्तस्याः प्रियमनुमुद्ररधियो धारास्तजेत्यारयः ॥ नम्रानम्रकपोलपातिमुलके
र्वतस्विनीरश्रुणा ॥ चत्वारः प्रहराः स्मरार्तिभिरभूत्सायत्कृपादुःकृपा ॥ तत्तस्यारुप
याखिलेवविधिनारात्रिस्त्रियाभाहता ॥ मनसंमीलननिद्राचिन्तालेस्यभ्रमादिभिः ॥
तत्रजंभांगभंगासीमीलनोच्छ्वासनादयः ॥ तदुक्तं ॥ आलस्यदौर्वल्यात्कृमाद्यमात्रि
तनात्सभावाच्च ॥ एतौजागरणादपिनिद्रापरुषस्यसंभवति ॥ तौमुखगौरवगात्रप्रवि ॥ शिख ॥
लोलनयनमीलनजडत्व ॥ एतौमरागात्रविमर्दरतुभावेरभिनयत्प्राज्ञः ॥ यथा ॥ ॥ ५३ ॥
निश्वासास्थानशक्तिः स्तुतिशदस्तल्यातरंभर्तते ॥ दृष्टिर्गोष्ठनिमीलतानविकलाना

भन्ते रचं कला ॥ गात्रं स्वस्त शरीरं संधि शिथिलं शय्या प्रमाराणाधिकं ॥ दीपं चापि न धर्ययि
रभिसुखं स्थालं हासं तयादि ॥ मनः कृपस्त्वपस्मावशा दध्यवस्थं ब्रजं त्वः ॥ सघो न घोदु
रोक्ता घनसमयमयोद्धतभूताभिभूताः ॥ स्वप्नो निद्रा मुपेतस्य विषयानुभवस्तयः ॥ कोपाव
गमयस्त्राजिसुखदुःखादिकारकः ॥ यथा श्रीरुद्रचंद्रदेवानां ॥ पांशुः स्वप्नदशांगतः प्रियत
मामालिङ्ग्य वक्त्रा सवं ॥ पालं यावदियेयता वदसं मेर्मघः स्वनेवौ धितः ॥ प्रागं केशयेन ततो
वनितले पर्यययन्नेयसी ॥ भूतावेशमितः किलेति समयासीनैर्जनैस्तमितः ॥ निद्रापग
महेतुभ्यः प्रबोधश्चेतनागमः ॥ ज्जं भांगमंगनयनोन्मोहनं गोवतौ कुरुत ॥ तदुक्तम् ॥
आहातापशिणामाद्युदस्य शोदिभिश्च संभूतः ॥ प्रतिबोधस्त्वभिनेयो ज्ञेयः सापरिविदना
सिपरिमैदः ॥ यथा ॥ प्रत्यग्रो नो यन्निह्माकृणमनभिमुखीरुत दीपप्रमाराणां ॥ मात्मव्या

॥ २४ ॥

॥ ५४ ॥

५५

पारगुर्वीजनितजलसुताजंभयोःसांगभंगे ॥ नागांगंमोक्तुमिच्छोशयनमुरुफरागवक्रवा
लोपधानं ॥ निद्राह्निदाभिताम्राचिरभवतुहरेर्दृष्टिराकेकरावः ॥ अधिष्टेपावमानादेर
मर्षाभिनिविष्टता ॥ तत्रःस्वदशिरःकंपनेत्रांगागविक्रिया ॥ तदुक्तं ॥ आक्षिप्तानांसभा
मध्येविद्यैश्वर्यवलाधिकै ॥ नराणामुत्साहसंपन्नोद्यमर्षेनामजायते ॥ उत्साहाध्यवसा
यभ्यामधोमुखविचिंतनेः ॥ शिरःप्रकंपस्वदाद्यैस्तंप्रयुंजीतनाघवित ॥ यथा ॥ पितुर्मूर्ध्नि
त्येष्टज्वलदनस्तभास्वत्परशुना ॥ रुतयद्रामेराश्रतिमुपगतंकिंलभवता ॥ तदद्याश्चात्था
मातदरिरुधिरासारविघसं ॥ नकर्मकैर्धांधप्रभवतिविघातंरामुखे ॥ लज्जाद्यैर्विक्रिया ॥ शिषः ॥
योगाद्वहित्यात्मविक्रिया ॥ आपासंतसंगित्ववदनानमनादिकरं ॥ तदुक्तं ॥ धा ॥ ५४ ॥
ह्यं जैस्यादिसंभूतमवहित्यंभयात्मकं ॥ तत्रांगाभिर्नयेकार्यंयातिचोत्तरभावरात ॥

॥ यथा ॥ स्निग्धं वीक्षितमन्यतोऽपि नयने यत्रे ययेत्यातया ॥ यातं यत्र नितं वयोर्गुरुतया
 मंदं विल्लासादि च ॥ मागा इत्यवरुद्धया यदीप्ता सासुयमुक्ता सरक् ॥ तत्सर्वं क्लमत्य
 रायरागमहो कामी स्वतां पश्यति ॥ अधिहो पावमानो धैश्चेतश्च उत्वमुग्रता ॥ अत्र स्वेद
 शिरः कंपस्तर्जनात्ताडनादयः ॥ यथा ॥ निर्वीर्यं सुरुणा पभाघरावशात् किं मेतवे वायुधः ॥
 संप्रत्येव भयादि हाय समरप्राप्नोति किं त्वयथा ॥ यातो हं स्तुतिवशं कीर्तेन विदां किं सार
 धीनां कुले ॥ दुःशरतिरुक्तापियप्रतिकरो म्पस्वैरानास्त्रैरार्कः ॥ भ्रांति छेदोपदेशाभ्यांश्च
 र्चयेत्तत्त्वधीर्भीतिः ॥ स्मरता धृतिसंतोषौ बहुमानस्तथात्मा ॥ यथा ॥ भवहृदयसा
 वधानं संप्रतिसंदेहनिर्णयो जातः ॥ आशंकसेयदग्निं तदिदं स्पृशहि मं रत्नं ॥ विरहादेर्म
 नस्तापो व्याधिर्दुःस्थां गतादिभूतः ॥ ज्वरे व्रसशीतसदाहश्च ॥ काव्ये छोदनीय एव ॥
 तस्य शीताभिलाषादयो नुभावा ॥ यथा ॥ विसव विसर्कं दली विसहर वहार छडा वि

॥ रुचं ॥

॥ ५५ ॥

५५

सग्नमिव अप्यणाकिरइतालवेंडारिलो ॥ तहा अ करशिण अंजलइ जंत धारा जलं नवं
दरां महो सहो हरइ देहडा अं चमे ॥ शनिपातगुहोदिभ्य उन्मादश्चित्तविभ्रमः ॥ तदुक्तं ॥
इस जनविभवनाशादभिघाताद्वातपित्तकफलोपात् ॥ विविधाचित्तविकारादुन्मादोना
मसंभवन्ति ॥ अनिमित्तरुदित्तद्रसितोपविष्टगीतप्रभाषितोत्कृष्टे ॥ अन्यैर्विकारजाते
रुन्मादं संप्रयं जीत ॥ अस्य व्याधिर्विपिष्टथगुपादानं व्याधं तणपेक्षया वैविच्यविशेषस
न्नार्थं ॥ यथा ॥ अवलंबहमासंकरा इमा गहलं पित्र्या परिव्रामइ ॥ अत्यक्रगज्जिउ
ध्रंत सुसहिअध्यापहिअजाआ ॥ रोगादिभिः प्रागवस्थामस्य मृतिर्भवेत् ॥ मुरग्यस्य ॥ रा ॥
भावत्वात्तु पपत्तेः ॥ यथा ॥ संजीवरोसादं विअसु असरकंवे इअरासावाधार ॥ सात्
राभवदंसरा कंठविअजीविअंसोहो ॥ केचित्तु ॥ अत्र करुणां पठति ॥ तदुक्तं दुः ॥ शिव ॥
खप्रहाणेछात्रपतयाचित्तवेलाव्य रपराशिकेनेवगतार्थत्वात् अंगारवीरयोहा ॥ ५५ ॥

सोबीरेक्रोधस्तुथामतः॥ श्रोतेजुगुप्सा कथिताथभिचारितयापुनः॥ शक्तिकाव्यप्रदीपाद
 यः॥ श्रोत्यातिकर्मनको भस्त्रासः कंपादिकारकः॥ प्रवोपरविचारोत्थं भयं त्रासात्प्रथक् भ
 वेत्॥ यथा॥ रेणुर्वाधा विधत्ते तनुरपि महती नैत्रयोरायतत्वात्॥ कंपो ल्योप्यत्रपीनस्त
 नभरत उरः क्षिप्रहारं नोति॥ ऊर्वोस्तंभेपि जते पृष्ठे जघनभगे द्वे पथुर्वङ्गिते स्यात्॥ वात्या
 खेदं मृगाक्ष्याः॥ सुविरमचयैवैदं हस्ता करोति॥ तर्को विचारः संदेहाभूतिरो गुलि
 न्तर्कः॥ यथा॥ भक्त्या नन्दकुलानुरागदृष्टयानन्दान्वयालं विना॥ किंचित्सारोक्त्यनिराह
 तेन कृतिना मौर्येण संधास्यते॥ स्थैर्यं भक्तिगुणस्य वा विगणं यन्किं सत्यं संधो भवेत्॥ दि
 त्या नूढकुलालचक्रमिव मेचेतः शिरां भ्राम्यति॥ एवं चित्तवृत्तिर्विशेषरूपा नाविशेष
 व्यवस्थिता॥ न्याभिचारिणो निरूप्यकारिणः॥ सर्वसाधारणाः सान्त्विकानि रूप्यंते॥

येत्पुमेसात्त्रिकाभावा नानाभावसमाश्रयाः ॥ स्तिष्ठतेषु सर्वेति विज्ञेयानाद्ययोक्तृभिः ॥
 ॥ रत्नः ॥ इति मुनिनोक्तत्वात् ॥ तेचाष्टभेदाः ॥ स्तम्भः स्वेदो घरोमो वसराभंगो यवपथुः वेवर्ण्यम
 ॥ ५६ ॥ अक्रपल्य इत्यष्टौ सात्त्रिकामताः स्मृताः ॥ एवं च जृभीतस्य नवमभेदस्तु नोपादयं ॥ म
 ५६
 ५६
 हर्षिकृतविभागविरोधात् ॥ अन्यथा कदाहा दीनामपि तदापतेः ॥ यत्तु ॥ जंभाया प्रह
 भयानधीनत्वादेव मयि मिति ॥ तत्रित्यं ॥ रसभावादिदृष्टीनामपि नो विकारमात्रसाध्य
 त्वात् ॥ तत्र तर्कभय रोगविस्मयविषादोद्य संभवस्तम्भः ॥ निश्चेषो निः प्रकंपश्च स्थि
 तश्च न्यजडाह्वयिः ॥ निः संतस्तत्र गात्रश्च स्तम्भत्वमिनये दुधः ॥ यथा ॥ स्तम्भस्तथा लं
 भितमानलेन भेमीकारस्य शिमुदः प्रसादः ॥ केदपल्लो क रणापितस्य स्तम्भस्य दंभं सवि
 रंयथापत् ॥ अत्रादिना दृश्यतामापन्नगात्रजलं स्वेदः ॥ व्यञ्जनग्रहणोर्वापि स्वेदाप

॥ शिवः ॥

॥ ५६ ॥

नयनेन च ॥ स्वेदस्याभिनेयो योज्यस्तथावाताभिलाषतः ॥ यथा ॥ प्रारब्धनिधुवैने
पस्वेदजलकोमलांगिकिं बहुसिज्याममर्पयितुं नामिताकुसुमास्त्रधनुर्वैते च मधुः ॥
स्पर्शभयगीतहर्षक्रोधाद्रोगेष्वरोमां च ॥ मुङ्गः कंटकितेन तथोगाकुं वनेने च ॥ रो
मां च स्त्वभिनेयो सौगात्रसंस्पर्शनेन च ॥ यथा ॥ येण अस्मादिह सस्स कंठश्चानेकदेव
कुसुमसंकेसः ॥ अजनुक्करफंसरणसगिराते हवन्ति महश्च ग्रांगदा ॥ स्वरभे
दभयहर्षक्रोधजगारौहुरोगभयजनितः ॥ स्वरभेदस्तथा चैव भिन्नगद्गदवित्त
रैः ॥ यथा मम ॥ निपीतवत्यामधुसंद्धानः प्रसूनधन्वानममंदभावः ॥ कुरो नमं
सहृद्वेदं मुख्यास्वरोपि भंगं विभरां वभूव ॥ शीतमयहर्षरोगस्य रजिणसंभवः कं
पः ॥ वपनात्स्फुरणात्कंपादिपथुं संप्रयोजयेत् ॥ वपनमवयवेकदेशस्य परित्यजः ॥

॥ ५८ ॥

॥ ५९ ॥

57

स्फुरांगानि रवश्चिन्नो कंपः सकलशरीरः स्यंदति मेदः ॥ यथा ॥ तल्लेन तस्यास्तु
लनामृदोस्तु कृपास्तुतामन्मथवा रावाते ॥ चित्रीयितुं यत्नलो यद्वै रभूतभू
भृत्युधुवेपथुस्तु ॥ शीतक्रोधभयश्च मरोगक्लमतापजं च वै वरापि ॥ मुखवरापरावृ
त्त्यानाडीपीडनयोगतः ॥ वैवरापमभिनेतयं प्रयत्नादंगसंश्रयं ॥ यथा ॥ कुसुमचा
पजतापसमाकुलं कमलकोमलमैश्वर्यतनुस्व ॥ अहर्हर्वहृदभ्यधिकाधिकां
गविरुचिरुपितस्य विधोर्विधां ॥ नेत्रजलमश्रु ॥ सुदलरुगोतित्रभिल्लवमव
यवविशेषरांवीध्यं ॥ आनंदामर्षाभ्याधूमांजनज्जंभणाद्व्याहोकात् ॥ अनि
मेयप्रेक्षणातः शीताद्रोगाद्वेदस्त्रं ॥ यथा ॥ वाय्वाभसामृगदृशो विमलः कपो
लप्रक्षाल्यते सपदि राजतस्य यस्मिन् ॥ गंडुषपेयमिव कांत्यमूर्तं पिपासुरिंदुर्नि
वेशितमयूषमृणालदंडः ॥ चेष्टानिरोधः प्रलयः ॥ विष्टाचप्रयत्नवदात्मसंयो

॥ शिखः ॥

॥ ५९ ॥

गजन्यशरीरक्रियावाद्यादिसंयोगजन्यायां मृतशरीरक्रियायामतिव्याप्तिनिराशाय
 जन्यांतं ॥ उर्ध्वज्वलनादिक्रियावारणायशरीरैति ॥ यथा ॥ वावारविसंवाअसअलव
 अवाणाकुराडहअलजा ॥ सवणाणाउरोपुरुअणापरोविणाणिहूमइणिउं ॥
 इतिसात्त्विकनिक्षेपणं ॥ प्रसंगाद्यौवनकालीनभावाअपिनिक्षेप्यते ॥ तत्रभरतः ॥
 देहात्मकंभवेत्सत्त्वं सत्त्वाद्भावसमस्थितः ॥ भावात्समुत्थितोहोवोहावोद्भूतासमु
 स्थिता ॥ अनभिव्यक्तो विकारोमानसोभवेत् ॥ किंकिदभिव्यक्तोहावः ॥ स्फुटत
 रदभिव्यक्तोहेलेतिविवेकः ॥ बाह्यार्थालंबनोयस्तु विकारोमानसोभवेत् ॥ भावइत्यु
 च्यतेसद्भिस्तस्योत्कर्षोरसस्मृतः ॥ इतिहलायुधोक्ते ॥ रसाभिज्ञानयोग्यत्वंभावइत्य
 भिधीयते ॥ इयइष्टविकास्याद्भावोहावः प्रकीर्तितः ॥ सूक्ष्मविक्रयोभावोहे

॥ र. चं. ॥

॥ ५८ ॥

५४

लेतिपरिकीर्त्यते ॥ इतिविद्यानाथोक्तेऽत्र ॥ हावजन्यवेष्टविशेषाश्चतदनुमापकतया
हावशब्देनोच्यते ॥ तदुक्तं ॥ लीलाविलासोविद्विद्धिर्विभ्रमः किलकिंचितं ॥ मोहायि
तंकुट्टमितंविद्योकोललितंतथा ॥ विद्वतंचेतिसंप्रोक्तादशस्त्रीणांस्वभावजा ॥ तत्र
भावोयथा ॥ कथाप्रसंगेषुमिथःसखीमुखान्तरापितन्यानलनामनिश्चरिः ॥
दुतंविधूयान्यदभूयतामियामुदातदाकरानिसज्जकार्याया ॥ हावोयथा ॥ निराकृतौ
रेवप्रियसहचरीणांश्रिततया ॥ वचोभिःपांचालीमिथुनमधुनासंगमयितुं ॥ उपो
दत्तेनोवारहयतिनवाकेवलमियं ॥ कर्पोलोकल्पारणीपुलकमुकुलैर्दनु रयति ॥ हला
यथा ॥ विद्वरावतीशैलसुताविभावमंडूःसुरदालकदंबपुष्पे ॥ साचीकृताचारुतरेण ॥ शिवः ॥
तस्थोमुखेनपर्याप्तविलोचनेन ॥ चेष्टासुआद्यचतुष्टयंनवमंचशरीरारिणः ॥ ५८ ॥

षष्ठे सप्ताष्टमदशमान्यंतराणि ॥ पंचममुभयसं कीर्णमिति विवेकः ॥ वांगंगालंका
रैश्चैष्टैः प्रीतिप्रयोजितैर्मधुरैः ॥ इष्टजनस्यानकृतिलीलितेयाप्रयोगज्ञैः ॥
॥ यथामम ॥ निर्मायाभरणां मृणां लवलयानां शोभिव्याणां गराणां ॥ मूर्द्धन्येषु
पथायकेतकदलं खंडं सधादीधिते ॥ आलेपं हि मवालुषां भिरुरीकृत्याभितो
भूतिभिः ॥ तन्वानात्मनि नीललोहिततुलां देवी प्रदेया मुदं ॥ स्थानासनगमना
नां हस्तभूनेत्रकर्मणां चैव ॥ उत्पद्यते विशेषो यः स्निग्धः स तु विशेषस्यात् ॥ यथाम ॥
न ॥ कर्णोत्तंसपरिभ्रमन्मधुकरव्यासेधलकोलसः ॥ त्पारिगव्यापृते जन्मकर्मजमि
थो योगक्षणात्कंकराणां ॥ हासांभमवादिभागमधरं मंदं दंशं तीरिदैः ॥ श्रेष्ठापांतविज्ञै
ममाणां नखनंधन्यं वधूवीरुते ॥ माल्याच्छादनभूषणाविलेपनानामनारदन्यासः ॥

॥रचं॥

॥५६॥

५९

स्वल्पोपि परं शोभां जनयति यः सा तु विद्विन्ति ॥ विद्विन्ति यथा मम ॥ बलि किं वलये रत्नं कु
बले ये माल्यत्वं मापादितैः ॥ काचा स्यादनुया गुरोरासनया तोरेण हारेण किं ॥ नीत्तेन
श्रवणावतंसपदवीमेव प्रबालेनेते ॥ सर्वत्रावयवेषिरीषजनय्या कीर्तिर्निरीषाकृता ॥
विविधानामेगानां वागंगाहार्यसत्त्वयुक्ता नो ॥ मद्रागहर्षजनितो व्यत्यासो विभ्र
मः प्रोक्तः ॥ यथा ॥ स्मितं वसनमर्पितं वपुषि नीलचोलभ्रमा ॥ नमयामृगमदाश
यात् मलयजद्रवः सेवितः ॥ कोरापरिवोधितः स्वजनशंकया दुर्जनः ॥ परंपरमपु
रापतः सखिनलंघितादेहली ॥ स्मितहसितरुदितभयरोचमोहदुःखभ्रमाभि
लायागां ॥ संकरकरां हयोदसकृत्किल किंचितं प्रोक्तं ॥ यथा ॥ आज्ञा काकुर्या
आज्ञेपे लसितं च शुभं रुदितं च ॥ इति निधुवनपांडित्यंतस्थाध्यायं नत्तप्याभिः ॥

॥शिवः॥

॥५६॥

इष्टजनस्य कथायां लीलाहेलाभिर्दर्शने चापि ॥ तद्भावभावना कृतमुक्तं मोहायितं
नाम ॥ यथा ॥ मत्प्रस्तावमकूर्वति प्रियसखी वृंदेपिमंदायते ॥ प्रस्तावे सति निर्दिक्ते वपु
लक प्राचुर्यपर्याकुला ॥ ध्यायत्येव हि मां रहः पुनरहो दृष्ट्वा पिना लोकेते ॥ बालामा
नकला विभर्ति विपुलां प्रेमातुं हेमाचलेः ॥ केशस्तना धरग्रहरोच्यति हर्यसंभ्रमो
त्पन्नः ॥ कुहमितं विज्ञेयं सुखेपि दुःखापचारेण ॥ यथा ॥ पारिणैधर्मवरोधितवांछंभ
र्त्सनाश्च मधुरस्मितगर्भाः ॥ कामिनस्मकुरुते करभोरुहारी शुक्लरुदितं चरते शु
ष्टानां भावानां प्राप्तावभिमानगर्भसंभूतः ॥ स्त्रीणां मनास्तरुतो विविचोको नामधि
शेयः ॥ यथा ॥ असंभ्रवा लोकनमाभिमुखानि ये धरवानुमिते प्रकारः ॥ प्रत्युत
रमुद्रा मेव वाचो नवांगनानां नवस्वपंथाः ॥ करचरणान्पासः सन्धुने त्रौष्ट संयु

॥ रत्नं ॥
॥ ६० ॥

॥ सकुमारविधानेन स्त्रीभिरितीदं स्मृतं ललितं ॥ यथा श्रीरुद्रचंद्रदेवानां ॥
धम्मिल्लेकुसुमोत्करंश्रवणायोः प्रत्यग्रफुल्लो वज्रं ॥ भालेकुंकुमपत्रकंचसरसंकं
ठेचमल्लीस्त्रजः ॥ गत्रिपद्मपरागशोभिवसनं विन्यस्यमीनैरुणा ॥ चित्तं स्त्रीभय
तिस्मरस्यपुरतोयांतीपताकेवनः ॥ प्राप्तानामपि वचसां क्रियते यदभायसां द्विया
स्त्रीभिः ॥ व्याजात्स्वभावतो वापितसमुदाहृतं विहृतं ॥ यथा ॥ पटाले ग्रेपत्पो वि
नयति मुखं जातविनया ॥ हठाश्चैषां वांछत्यपहरति गात्राणि निभृतम् ॥ नश
क्नोत्याख्यातुं स्मितमुखसखीदत्तनयना ॥ द्वियाताम्यत्यंतः प्रथमपरिहासेन वचधः ॥ शिवः ॥
॥ अथ स्वाभाविकगुणाः ॥ शोभाकांतिश्च दीप्तिश्चस्तथा माधुर्यमिव च ॥ धैर्यं प्रगल्भ
मौदार्यमित्येते स्युरयत्नजाः ॥ तत्र ॥ नृपयो वनलावरोपेरुपभोगोपवृंहितैः ॥ अलं ॥ ६० ॥

करा मंगानां शोभेति परिकीर्तितम् ॥ अंगान्यभूषिता नैव कंकराणोर्ध्विभूषणौ ॥ येन
भूषितवद्भाति तद्रूपमिति कथ्यते ॥ मुक्ताफलेषु छायायाः तरलत्वमिवान्तरा ॥ प्रति
भातियदंगेषु लावरापमिति तस्मिन् ॥ काव्यप्रदीपादयस्तु ॥ अवयविनः संस्थान
सौष्टवलावरापमिति श्रुतः ॥ यथा ॥ जहार मरणावित्थरो जहर मातृकं चीलदा ॥
तहासि हिरातुंगिमा जहारा इदिदुपत्र ॥ तहारा अरावद्विमा जहारा किं द्विकस्युपा
लं ॥ तहा अमुहमुज्जलं दुससिणी जहा पुस्सिमा ॥ विज्ञेया च तथा कांतिशोभेत्ता पूर्वमन्म
था ॥ यथा ॥ मंजिद्वी ॐ मुहाद्यसरा सुवसुज्जला अंगलक्षी दिद्वी धालेडलेहा धव
लिमजहरी कुंतला कज्जलाहा ॥ इत्यविस्मरालेहा विरहइ हरिणी चंचलाक्षी अ

॥ रुक् ॥ तीर ॥ कंदयो जीवदयो जुञ्जराजञ्जरो बद्धलकरो विभादि ॥ कांतिरेवाभिर्विस्तीर्णा
 ॥ ६१ ॥ दीप्तिरित्यभिधीयते ॥ यथामममृगा रमंजयो ॥ धावत्पुरं पुरं मुहजो ह्यस्तुपवाहो ॥
 वञ्जरा वरणशोभं सणमस्मि मया परा लिरा ॥ सर्वा वस्था विवेकयुदी ॥ ते सुललिते
 ६१ ॥ अच ॥ अनुत्तरात्वं चेष्टायामाधुर्यमिति संगितं ॥ यथा ॥ भ्रमणे सिद्धे तपि वदनं नीते प
 रं नम्रतामीषन्मां प्रतिभेदकारिहसितं नोक्तं वचोनिष्ठुरं ॥ अंतर्वाच्यजडी कृतं प्रभु
 तया वक्तुर्न विस्फारितं ॥ कोपश्च प्रकटीकृतो दयितया मुक्तश्च न प्रश्रयः ॥ धैर्यं य
 था ॥ चत्तरधारिणी पि अदंसणा अतरुणी अपठत्यपइ आश्च ॥ असहस अ
 ज्जि आइगा आश्चरा इखंडि अंसीलं ॥ यथाह प्रतिमानं प्रागल्भ्यं यथा ॥ वथा
 परिहास इति प्रगल्भतानेनेति चत्वा दशिवा ग्विगर्हणा ॥ भवत्यवज्ञा वभवत्य

॥ शिव ॥
 ॥ ६१ ॥

उत्तरादत्तः प्रदित्स्वप्रतिवाचमस्मिन्ते ॥ स्थूललक्ष्मणे मोदार्यं ॥ यथा ॥ प्रातर्बर्ण
नयानयानिजवपुर्भूयाः प्रसादानदा ॥ देवीवः परितोषितेतिनिहितामांतः परिक्या
पुरः ॥ स्रतामंडलमंडलीं परिदधुर्माशिक्येरोचिर्मयः ॥ क्रोधावेशसरागलोचनरु
चादारिद्रविद्राविणीं ॥ श्रीमन्महीमहिततत्तदसीमधीमन्मूर्द्धन्यताकलनसंग
तदन्यताकः ॥ लक्ष्मीधरोयमुदस्तमुदंप्रसृतां विश्वेश्वरस्य कृतिरस्यचिर
स्यलोके ॥ ॐ ॥ इति श्रीमन्महाराजाधिराज विश्वेश्वराभिधेयविरचितायां र
सचंद्रिकासमाप्तमगातः ॥ मांसेमार्गशिरासितेहिमऋतोस्याद्वादशीइन्दुजे ॥
वारेशाकयुगांकशे लशिशिष्यकः ॥ चित्रार्ककरौतुकोलवभिधासौ भाग्ययो
॥ याम्यार्धसूर्योदयात् ॥

गेमिदं ॥ पंचांगेविधिवन्मयालिपिलताविश्वेश्वरः पातुमां ॥

